

JB2900 1 Fordypningsoppgave

Kandidat 125

Oppgaver	Oppgavetype	Vurdering	Status
i Informasjon	Dokument	Ikke vurdert	Leveret
1 Besvarelse	Filopplasting	Manuell poengsum	Leveret
2 Evt. vedlegg	Filopplasting	Manuell poengsum	Leveret
3 Evt. vedlegg	Filopplasting	Manuell poengsum	Ikke levert
4 Evt. vedlegg	Filopplasting	Manuell poengsum	Ikke levert

JB2900 1 Fordypningsoppgave

Emnekode	JB2900	PDF opprettet	02.06.2017 12:21
Vurderingsform	JB2900	Opprettet av	Yan Hoffmann
Starttidspunkt:	26.05.2017 18:00	Antall sider	67
Sluttidspunkt:	02.06.2017 12:00	Oppgaver inkludert	Ja
Sensurfrist	201706230000	Skriv ut automatisk rettede	Nei

Seksjon 1

1 OPPGAVE

Besvarelse

Last opp besvarelsen din her:

Last opp filen her. Maks én fil.

BESVARELSE

Filopplasting

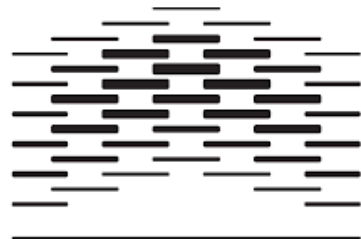
Filnavn	17119461_cand-6122581_17117467
Filtype	pdf
Filstørrelse	619.681 KB
Opplastingstid	02.06.2017 09:47:35

Neste side
Besvarelse vedlagt

JB2900 Tverrfaglig fordypningsoppgave

Hva gir troverdighet?

HØGSKOLEN I OSLO
OG AKERSHUS

En retorisk analyse av ethoskonstruksjon hos muslimske kilder i 1996 og nå

Kandidatnummer 125

Innholdsfortegnelse:

1: Innledning	s. 3
2: Teori	s. 4
2.1: Islam i pressen	s. 4
2.2: Hva er retorikk?	s. 5
2.3: Retorikk og etikk	s. 6
2.4: Retorikk og journalistikk	s. 7
3: Metode	s. 9
3.1: Tekstutvalget	s. 9
3.2: Hva er ethos?	s. 10
3.3: Kan man måle troverdighet?	s. 11
3.4: Analyse av ethosimplikaturer	s. 13
3.5: Kritisk blikk på egen metode	s. 15
4: Analyse	s. 17
4.1: Bakgrunn for tekstene	s. 17
4.2: Funn fra Malika Faviano-intervjuet	s. 18
4.3: Hver sine ethos-narrativ	s. 19
4.4 Autentisitet	s. 20
4.5: Funn fra Mah-Rukh Ali-intervjuet	s. 21
4.6: Norske verdier	s. 21
4.7: «Pass på: hun ønsker makt!»	s. 23
5: Konklusjon	s. 24
6: Kildeliste	s. 25

1: Innledning

Ofte begynner en tekstanalyse med en personlig erfaring. Noe som virker kjent, noe som vekker nysgjerrighet, irritasjon eller undring (Østbye m.fl. 2016 s. 78). Jeg undret meg over hva det er som gjør et menneske troverdig.

For hva er det egentlig som gjør deg troverdig? Av og til kan kroppsspråket være det første vi legger merke til – andre ganger er det stemmen som inngir til trygghet og ærlighet. Men hva med språket? Hva er det med språket som gjør at vi avgjør eller vurderer om en person er troverdig?

I boka *Religion i pressen* spør Cora Alexa Døving og Siv Ellen Kraft hvorfor det ligger så mye kraft i «islam i mediene?». De peker på sammenhengen mellom det som framstilles offentlig og det som finnes på individuelt nivå (Døving og Kraft 2013 s. 148). Det betyr at måten én muslim blir framstilt på i pressen kan bli sett på som representativt for resten av den muslimske befolkningen.

Pressens etiske normer, Vær Varsom-plakaten, har ingen regler handler konkret om språklige framstillinger og retorikk. Yngve Benestad Hågvar peker på i boka *Å forstå avisa* at sannhetskravet er sterkt i presstekster. Et relevant spørsmål i analysene bør således være i hvilken grad man kunne ha skrevet om en tekst, og den fremdeles ville ha vært sann? (Hågvar 2007 s. 14).

Jeg har alltid vært interessert i religion - og i måten samfunnet og religion utvikler seg avhengig av hverandre og på grunn av hverandre. Og nå, hvordan pressens rolle er midt oppe i alt dette. Men jeg vil gå i detaljene. For det er jo ikke i de store massene at påvirkning skjer, det er i hver og en tekst – og hos hver og en leser. Så hva om jeg tar to tekster, fra to forskjellige tider og undersøker nettopp dette. To muslimske kvinner, med 21 års mellomrom. To journalistiske produkter. Hva påvirker egentlig troverdigheten?

I denne oppgaven vil jeg belyse følgende spørsmål: Hvordan etableres muslimske kilders ethos i tekstene som blir analysert? Hvilke verdier er det som ligger til grunn for ethos i hver av tekstene? Hvordan kan en detaljert analyse på tekstmått bidra til å forstå sammenhengen mellom dekning av religion og religionsforståelse i samfunnet?

2: Teori

2.1: Islam i pressen

Når det gjelder journalistikkens forhold til religion, viser man ofte til en viss spenning mellom en sekulært orientert journalistikk og den religiøse virkeligheten som journalistikken er ment å dekke (Døving og Kraft 2013 s. 16). I boka *Religion i pressen* drøfter forfatterne Cora Alexa Døving og Siv Ellen Kraft hvordan religion er blitt dekket i norsk presse.

Også i deknningen av islam er det journalistenes nyhetskriterier som gjør seg gjeldende. Når islam omtales i mediene, er det gjerne i form av eksepsjonelle hendelser knyttet opp mot religionen (Alievi 2003 s. 291 i Døving og Kraft 2013 s. 124).

Å vektlegge det sensasjonelle fremfor det hverdagslige gjelder for mediasaker generelt, men fordi islam knyttes til en del av befolkningen som gjennom sin migrasjonsbakgrunn utgjør en minoritet, kan konsekvensene av medielogikken være større enn hva gjelder andre saker (Døving og Kraft 2013, s. 124).

I journalistikken velges ut og løftes fram, rammer inn og former et bestemt inntrykk som leserne eller folket deretter tolker som «sannheten» og responderer til deretter (Schudson 2003 i Døving og Kraft s. 125). Samtidig er pressen den viktigste kilden til informasjon om islam og muslimer for de fleste nordmenn. Døving og Kraft skriver videre at det er «rimelig å anta at mediebildet påvirker en befolknings forestillinger og holdninger til islam og muslimer» (Døving og Kraft 2013 s. 124-125). I «En verden af medier» skriver Stig Hjarvard at samfunnet er gjennomsyret av medier i en sånn grad at man ikke lenger kan tenke på mediene som adskilt fra de andre institusjoner i samfunnet (Hjarvard 2008 s. 13). Ifølge Hjarvard griper mediene inn og påvirker deler av samfunnet som for eksempel familielivet, politikken og religionen, samtidig som de andre institusjonene i samfunnet blir avhengig av kommunikasjonsrommet som mediene skaper (Hjarvard 2008 s. 32).

Et mer generelt trekk av islam i pressen er at det nesten alltid handler om integrering. Døving og Kraft viser til det norske mediebyrået Retrievers innholdsanalyse, som for 2009 viser at en tredjedel av alle artiklene om integrering og innvandring dette året handlet om religion – og da helst islam (Døving og Kraft 2013 s. 126). Interessen for islam kan man se i sammenheng med verdisynet som er gjeldende i det norske samfunnet. Kjønnsideksjonen er for eksempel sterk i mange av sakene som omhandler islam – noe som ifølge Døving og Kraft ikke kan ses uavhengig av at religionen islam har en tydelig kjønnsideologi, og at flere av de muslimske samfunnene har en kulturell praksis som innebærer kjønnssegregering. Samtidig er en av de

norske kjerneverdier nettopp kjønnslikestilling (Døving og Kraft 2013 s. 127). Når islam omtales i pressen kan det beskrives som et negativt speilbilde for de verdier vi definerer som norske. Christensen sammenfatter hvordan islam blir presentert i pressen med begrepet «religion of difference» - at islam presenteres som det som er annerledes, og som det motsatte av det norske. Ikke bare det, men islam presenteres også som det motsatte av «a religion for humanity» (Christensen 2010 s. 171 i Døving og Kraft s. 130). Men interessen for islam kan forklares med mer enn bare motsetninger mellom islams lære og de norske verdier:

[I]nteressen for islam [kan] forklares med både migrasjons- og integreringsdiskursene og med nyhetsbildet i resten av Europa der islam ofte fremtrer som et symbol for et verdisyn i opposisjon til det europeiske eller inngår i en fortelling om fare eller frykt (Døving og Kraft 2013 s. 127).

Samtidig påpeker Døving og Kraft at dagens journalister er flinkere til å nyansere mellom begrepene muslim og islam, slik at hver enkelt muslim oftere blir framstilt som et individ framfor en representant for en gruppe (Døving og Kraft 2013 s. 127). Journalister har også begynt å tilegne seg mer kunnskap om islam og muslimer, noe som også har ført til en mer nyansert framstilling. Samtidig deltar flere muslimer i den offentlige debatt (Stokke 2012 i Døving og Kraft s. 128).

Elisabeth Eide og Kaarina Nikunen har funnet ut at pressens presentasjon av minoritetsbefolkningen passer inn i et mønster av polariserte kategorier: «enten som assimilerte helter, som ofre for sin kultur, som dialogmestre eller som konservative og ekstreme» (Eide og Nikunen 2011 s. 9-11 i Døving og Kraft s. 129). I tillegg er det ofte de som tilhører eliten som slipper til i pressen – de med tydelige meninger og høy utdanning. (Døving og Kraft 2013 s. 129).

2.2: Hva er retorikk?

Retorikk er ofte beskrevet som «kunsten å overtale» (Andersen 1995 s. 14). Historikken går tilbake helt til antikken, der retorikken begynte som en lære om talekunst. I de greske samfunnene, som var forløperne til demokratiet slik vi kjenner det i dag, var språket en maktfaktor. Talekunsten var utrolig viktig, den skapte lov og orden samfunnet. Talekunsten skilte de siviliserte fra de usiviliserte, og fostret gode borgere ut av folket (Kristiansen 2007 s. 36). Det er sofistene som anses som de første retorikere, men ingen av deres lærebøker er bevart. Sofistene ble dessuten kritisert av filosofene for å være ordkløvere (Kjeldsen 2014 s. 29-31).

Den tidligste bevarte læreboken i retorikk er skrevet av filosofen Aristoteles (384-322 f.Kr.). Verket *Retorikk* besto av tre bøker, eller ruller, og bidro til å vitenskapeliggjøre retorikken. I forberedelsene til denne framstillingen, samlet og sorterte han alt som tidligere var blitt skrevet. Aristoteles tok fenomenet retorikk opp til grunnleggende behandling slik som han også gjorde med etikk, politikk, biologi og zoologi. Senere fulgte også romeren Cicero (106-43 f.Kr.) og Quintilian (ca. 35-ca. 100 e.Kr.), som var den første statslønnede professor i retorikk i Romerriket. De har begge forfattet betydningsfulle verker innen retorikk (Andersen 1995 s. 6), som videreutvikler retorikken med utgangspunkt i Aristoteles' arbeid (Kristiansen 2007 s. 40).

Det er viktig å presisere at begrepet retorikk brukes vekselvis som betegnelse for en teori og for en praksis (Kjeldsen 2014 s. 24). Ved siden av de bøkene som ble forfattet om retorikk, finnes det flere håndbøker som legger vekt på det praktiske formålet ved retorikk. Et eksempel er *Herennius-retorikken*, som er en håndbok over det retoriske systemet som også er fullt brukbar i dag (Andersen 1995 s. 7). Det betyr imidlertid at noe av teorien knyttet til retorikk i denne oppgaven kan plasseres både under teori og metode. Jeg har derfor skilt ut all teori som kan knyttes til den retoriske analysen, og plassert dette i kapittelet som omhandler metode. Jeg vil også presisere at dette ikke er en fullstendig presentasjon av retorikkfaget som helhet, men en presentasjon av de retoriske karakteristika og begrep som har relevans til problemstillingen i denne oppgaven.

2.3: Retorikk og etikk

En side ved retorikken som er verdt å merke seg, er hvordan den grenser opp til etikken. Quintilian er en av dem som mener at det ikke er nok å bruke ord til å overtale - det kreves i tillegg både en estetisk og en etisk komponent. Han støttet synet på retorikken som «vitenskapen om å tale godt». Her får det å tale godt dobbel betydning. Quintilian sier: «Denne definisjonen omfatter *alle de gode egenskapene en tale skal ha*, og samtidig talerens moral. For tale godt kan bare *en god mann*» (Quintilian II.15.34 i Andersen 1995 s. 16). Det handler altså om å være veltalende og å forme budskapet estetisk, men samtidig ha god moral. Quintilian og andre retorikere og filosofer snakket om retorikken som en dyd, noe som «viste mannen på sitt beste». De fire antikke kardinaldydene mot, måtehold, visdom og rettferd representerte da også menneskets beste egenskaper. Senere supplerte kristendommen med tro, håp og kjærighet (Andersen 1995 s. 17).

Aristoteles' tradisjon legger grunnlaget for både Quintilian og Cicero, men også for mye av den moderne tenkningen (Ims 2007 s. 90). I den Aristoteliske tradisjonen er retorikken en nær slektning av etikken, og Aristoteles argumenterer for at de mest effektive overtalelsesmidlene er nettopp rettferdighet og sannhet (Ims 2007 s. 89-89). I vår tid har blant andre Jürgen Habermas understreket at saklig argumentasjon forutsetter at de som taler opptrer som meningsberettigete og myndige borgere, at de stiller på lik fot med andre og at de forplikter seg til det allmenne vel (Johansen 2002 s. 57). Vi skal se nærmere på akkurat dette i kapittelet som omhandler den retoriske appellformen *ethos*.

2:4 Retorikk og journalistikk

I vår tid har interessen og forståelsen for retorikk tatt seg kraftig opp: «Retorikk er blitt et akademisk moteord» (Andersen 1995 s. 5). Hans-Ivar Kristiansen argumenterer i artikkelen «Retorikkens utvikling» for at «siden samfunnet er blitt mer uoversiktlig, mer teknologisk komplisert og mindre tilgjengelig for de aller fleste, bør behovet for retorikk, kraftfull og målrettet bruk av språket, være viktigere enn noen gang» (Kristiansen 2007 s. 32). Med massemediene har det retoriske feltet fått helt andre dimensjoner, og er blitt tilført helt nye ressurser. Men det dreier seg stadig om de samme oppgavene: å utforme, underbygge og formidle et budskap (Andersen 1995 s. 3).

Jens E. Kjeldsen beskriver i *Retorikk i vår tid* hvordan vi i dagens samfunn er tvunget å forholde oss til andres *ethos*, fordi vår tilgang til verden som regel er indirekte og går gjennom andre kilder. «Ved vurderingen av alt det vi ikke selv opplever direkte, er vi henvist til å stole på de mennesker, organisasjoner, institusjoner og medier som formidler saken for oss. Og det gjelder mesteparten av det vi vet» (Kjeldsen 2014 s. 137). Vi kan plassere journalister midt i denne informasjonsstrømmen – som både mottakere og avsendere av retoriske budskap.

Ordet «retorikk» har også fått en til dels slagside, i det at det i dag kan brukes som betegnelse på språklig manipulering, om tomme ord og fraser og om utspekulert argumentasjon (Andersen 1995 s. 12). Det påpeker også Thore Roksvold og Julie Fabricius i boka *Anvendt retorik*: «Men hvis man ved hvad effektiv kommunikasjon er, kan man selvfølgelig også misbruge den. Og det er måske misbruket som har givet retorikken det dårlige rykte (Fabricius og Roksvold 2004 s. 32). Et journalistisk ideal er å formidle vesentlig informasjon til publikum på en nøytral måte, slik at publikum selv kan ta stilling. Men det forblir et ideal, eller en norm. Tanken om å formidle et helt nøytralt budskap går tilbake til Platon, men møtte sterk motstand hos de samtidige greske retorikerne. Denne striden avspeiler seg, ifølge

Roksvold og Fabricius, i de overveielser en som journalist gjør seg om presseetikk «når vi vil hævde ideelle normer, men samtidig må fastholde et relativistisk perspektiv. Selve presseetikken problem er samtidig selve sprogets problem» (Fabricius og Roksvold 2004 s. 36).

Journalistikkens etiske normer er nedfelt i Vær Varsom-plakaten. Plakaten formulerer blant annet journalistikkens samfunnsoppdrag (Norsk presseforbund 2015, VVP 1.1-1.5), samt en rekke prinsipper som gjelder for den journalistiske arbeidsprosessen. De aller fleste punktene går på mer konkrete forhold, slik som punktene om tilsvarsrett og samtidig imøtegåelse (Norsk presseforbund 2015, VVP 4.14-4.15), eller om forholdet til kildene og kildevern (Norsk presseforbund 2015, VVP 3.1-3.11). Det finnes ingen punkter i Vær Varsom-plakaten som handler om bruk eller misbruk av retorikk. Det som er mest relevant for retorikken i Vær Varsom-plakaten er i kapittel 4, som handler om hvordan stoffet skal presenteres. Punkt 4.1 sier at man skal legge vekt på saklighet og innhold, mens punkt 4.3 sier at man skal vise respekt for «menneskers egenart og identitet, privatliv, etnisitet, nasjonalitet, og livssyn. Vær varsom ved bruk av begreper som kan virke stigmatiserende. [...]» (Norsk presseforbund 2015).

Vær Varsom-plakaten er preget av en del vage og runde formuleringer, men gir ikke konkrete råd om det språklige. Det heter for eksempel at man skal legge vekt på saklighet, vise respekt og å være varsom med begreper som kan virke stigmatiserende. Å avgjøre hva som kan virke stigmatiserende kan være en kompleks oppgave, som kan sies å være inne på retorikkens område: man må gjøre en retorisk vurdering i tillegg. Slik kan man på en måte si at retorikken begynner der Vær Varsom-plakaten slutter.

Vær Varsom-plakaten er sentrert rundt det å ikke krenke en enkeltperson i øyeblikket. Men plakaten sier lite om det å ramme inn et bestemt fenomen, og på den måten påvirke folkets oppfatning, uten at noen blir krenket. Det er dermed fullt mulig å framstille islam som et problem, uten at man blir «tatt» for det i Vær Varsom-plakaten. En retorisk analyse kan derfor si noe mer om den teksten vi har foran oss, og om hvordan islam som et fenomen blir rammet inn. Det Vær Varsom-plakaten sier minst om, er kanskje det viktigste i teksten – det som sies mellom linjene. Den aller siste setningen i plakaten sier imidlertid: «Ord og bilder er mektige våpen. Misbruk dem ikke!» (Norsk presseforbund 2015).

3: Metode

Dette er en dybdeanalyse av bruk av etosimplikaturer i dekning av religiøse temaer, gjennom en komparativ analyse fra 1996 til i dag, med bruk av Malika Bayan og Merete Hodne-saken (Hijab-frisøren) og en debatt fra 1996 med blant annet Mah-Rukh Ali som en av hoveddebattantene.

3.1: Om tekstutvalget

Jeg har valgt å ta utgangspunkt i Malika-saken (Nettavisen 2017). Saken om Malika Bayan (nå Faviano), som ble nektet adgang i frisørsalongen til Merete Hodne fordi hun bar hijab, ble først kjent i november 2015, og er blitt dekket bredt i norske medier de senere år. Jeg har valgt ut et intervju fra Nettavisen i 2017.

Den andre saken jeg har valgt, er et intervju med Mah-Rukh Ali fra 1996 (Aftenposten Aften 1996). Ali var da en av stemmene i en debatt som omhandlet islam. Det er flere likhetstrekk ved de to sakene. Temaet er islam, og begge sakene omhandler diskriminering. En av hovedkildene i saken er en kvinnelig muslim. Det ligger en konflikt til grunn for intervjuene, og kildene argumenterer for sin sak. Samtidig er det også ulikheter. Malika Faviano er en etnisk norsk konvertitt, som ved intervjutidspunktet har valgt å ta av seg hijaben. Mah-Rukh Ali er en norsk muslim med pakistansk opphav.

Hensikten med tekstanalysen er å undersøke hvordan ethos blir bygget opp (eller ned) i de utvalgte tekstene, som begge omhandler islam. Tekstanalysen omfatter tittel, ingress brødtekst og bildetekster. Når det gjelder Mah-Rukh Ali-intervjuet, så har Aftenposten Jeg vil i min analyse legge størst vekt på ethoskonstruksjon hos den muslimske kilden. Altså hvordan Malika Favianos ethos bygges opp eller brytes ned, og tilsvarende sammenlikne med Mah-Rukh Ali fra 1996.

Jeg har valgt intervjuet med Malika Faviano fordi det er en relativt nylig og aktuell debatt som kan bidra med innsikt om én måte å presentere muslimske kilder i vår tid. Intervjuet med Mah-Rukh Ali har jeg valgt fordi det har en del karakteristikk som matcher med intervjuet fra 2017, samtidig som det er fra en tid som kan sies å utgjøre et skille for dekningen av islam i Norge, da Salman Rushdie og William Nygaard fikk utstedt en fatwa etter seg. Vi skal komme tilbake til dette i analysedelen.

Tekstutvalget er kanskje ikke det mest ideelle for en slik undersøkelse. Årsaken er at det i forberedelsene til tekstanalysen har vært en utfordring å finne en passende tekst å

sammenlikne med fra 90-tallet. I mine innledende undersøkelser var målet å finne en pågående debatt som omhandlet islam, som kunne ha liknende karakteristikk som debatten som har pågått rundt Malika Faviano og hijab-saken. Søket ble avgrenset til mellom 1989 og 1998, fordi fatwaen mot Rushdie og forleggerne kom i 1989, og islam i større grad ble gjenstand for debatt i kronikker (Dagbladet 05.06.1996). Men også fordi tiden mellom 1989 og 1998 representerer tiden før internett gjorde sitt inntog for fullt: lesergruppen til en artikkel eller et intervju begrenset seg naturlig nok til de som hadde avisen fysisk i eie. Med internett har vi fått økt mulighet og tilgang til artikler, og en artikkel som for eksempel Nettavisen publiserer i dag, kan nå langt flere mennesker. Også selve debatten som pågår i media har endret seg, som vi også skal se i analysedelen. Innenfor de rammene som er til stede i denne oppgaven vil de likevel kunne by på en innsikt i det temaet analysen skal undersøke.

3.2: Hva er ethos?

Selv om ethos er blitt nevnt av tidligere filosofer og retorikere, er det ikke før i Aristoteles' *Retorikken* vi får en detaljert redegjørelse gjennom konstruksjonen av *ethos*, *logos* og *pathos* (Kjeldsen 2014 s. 116). For Aristoteles er det bare gjennom disse tre såkalte retoriske bevismidler, eller appellformer, at taleren kan overbevise mottageren av et budskap. *Ethos* er talerens karakter, eller hans vesen eller personlighet. *Pathos* er noe som man blir utsatt for, eller som påvirker deg følelsesmessig. *Pathos* blir gjerne oversatt med «følelser» eller «affekter». *Logos* betyr «ord» eller «tale», men står også for «raisonnement». Det sikter til den logiske argumentasjonen i talen (Andersen 1995 s. 34). Siden denne oppgaven skal undersøke ethosbygging i journalistiske produkter, skal vi se nærmere på hva som ligger i begrepet «ethos» for lettere å kunne forstå hvordan ethos er konstruert i tekstutvalget som skal analyseres.

I antikk teori skilte man mellom to former for retorisk ethos. Den ene formen, *subjektiv ethos*, går på hvordan man oppfatter taleren sine personlige kvaliteter: hans velvilje overfor publikum (*eunoia*), hans moralske karakter (*arete*), og hans kompetanse eller forstandighet (*fronesis*). Den andre formen, *objektiv ethos*, skildrer andre menneskers karaktertrekk gjennom å beskrive eller etterlikne (Kjeldsen 2014 s. 116).

I disse avisartiklene så er det både sitater fra kildene som forsøker å styrke sin egen subjektive ethos og objektiv ethos der journalisten har ordet. Subjektiv, men filtrert av journalisten.

Hvem sin ethos jeg analyserer, holde klart for leseren.

Ifølge Aristoteles konstruerer taleren sin ethos gjennom de valg han gjør, de synspunkter og argumenter som han velger å løfte fram, de ord og uttrykk han velger å bruke, gjennom måten han disponerer talen sin, og gjennom måten han framfører sitt budskap (Kjeldsen 2014 s. 116-117). I tillegg er karakteren til den som taler viktig for at budskapet skal være troverdig (Ims 2007 s. 90).

Talerens karakter gjør sin virkning når talen fremføres slik at den gjør taleren troverdig. Vi fester nemlig lettere og raskere tiltro til sympatiske personer. Det gjelder generelt og i alle situasjoner, men i fullt monn i saker hvor det ikke hersker visshet, men gis rom for tvil. Men dette må skje i talens løp, ikke gjennom en forutfattet mening om talerens egenskaper (Aristoteles Retorikken I.2.I i Kjeldsen 2014 s. 116).

Hos retorikerne som følger Aristoteles' tradisjon knyttes det bånd mellom etikk og retorikk, der retorikk igjen kan ses på som en kombinasjon av logikk og etikk (Ims 2007 s. 93). Når Aristoteles sier at ethos må skapes i talens løp, og ikke gjennom en forhåndsopfatning, betyr det at vi kan skape ethos gjennom logos. Både argumentene vi velger å bruke, og måten vi velger å bruke dem, er med på å skape vår ethos i en retorisk situasjon (Kjeldsen 2014 s. 117). Det betyr ikke at det er umulig for en taler å ha en allerede etablert ethos, for eksempel gjennom å være kjent fra før. Men «[d]et avgjørende er ikke hvilken innledende ethos taleren har, men hva hans faglige ethos – eller avledete ethos – gjør med den» (Kjeldsen 2014 s. 126). Derfor vil det kunne være hensiktsmessig i en analyse også å undersøke hvordan logos blir brukt i den retoriske sammenhengen, og om logos-argumentene i teksten har innvirkning på ethos.

Den amerikanske retorikkforskeren Barry Brummett mener at man ikke uten videre kan overføre det antikke retorikksynet og begreper på moderne kommunikasjon, fordi det vil føre til at man kan overse hvordan mening og påvirkning faktisk blir håndtert og skapt (Kjeldsen 2014 s. 54). Han oppfordrer til å skille mellom retorikk som bestemte former for tekster, og retorikk som funksjon; altså heller undersøke hvilke retoriske funksjoner som er til stede i teksten, og på hvilken måte de blir brukt (Kjeldsen 2014 s. 56).

3.3: Kan man måle troverdighet?

Aristoteles viser til tre ting som vil få en taler til å virke overbevisende og inngi tillit. Det er *forstandighet*, *dyd* eller *karakter*, og *velvilje*. Det er egenskaper som gir tilhørerne en opplevelse om at taleren de har foran seg er klok og uklanderlig, og at han vil deres eget beste (Andersen 1995 s. 36).

I senere tid har forskere gjennom empirisk forskning forsøkt å finne ut hvilke dimensjoner vi vurderer hverandres troverdighet gjennom. Målet har vært å avgrense forskjellige faktorer som påvirker ethos, for så å lage et sett generelle kriterier som man kan evaluere avsenders troverdighet etter (Kjeldsen 2014 s. 139). Denne typer studier av troverdighet har blitt kritisert, blant annet fordi det kan finnes andre begreper eller faktorer til å vurdere menneskers troverdighet som ikke forskerne har vært kjent med. For eksempel finnes det ingenting i studiene som kan måle den troverdighet det gir å «være seg selv», å være autentisk – en faktor som sannsynligvis er vanskelig å måle empirisk (Kjeldsen 2014 s. 144). En av bidragsyterne de siste 30 årene er James C. McCroskey, som har kommet med flere forslag til nye ethosdimensjoner. Med årene har han fjernet noen, og senere lagt til noen nye – men til slutt har han endt opp med dimensjonene kompetanse, karakter og «oppfattet omsorg», som betyr den omsorg tilhørerne oppfatter at avsender har mot dem. Disse tre dimensjonene er svært like de Aristoteles opprinnelig formulerte (Kjeldsen 2014 s. 142-143). Til tross for store anstrengelser har man altså ikke lyktes i å skape et sett med generelle regler og prinsipper for effektiv påvirkning (Kjeldsen 2014 s. 148). «Etter mange års empirisk og eksperimentell forskning er vi altså grovt sett tilbake til Aristoteles' oppdeling av ethos i tre dimensjoner: forstandighet/klokskap, karakter og velvilje» (Kjeldsen 2014 s. 143).

Hvordan skape troverdighet? Hva er gode kvaliteter hos et menneske? Det er spørsmål som kan ha utallige svar – men svarene vil neppe være dekkende. Jeg nevnte tidligere antikkens kardinaldyder; mot, måtehold, visdom og rettferd, samt kristendommens tro, håp og kjærlighet (Andersen 1995 s. 17). I tillegg trekker Aristoteles i sin diskusjon av «Hva som fortjener ros» fram dydene rettskaffenhet, mot, selvbeherskelse, storslåtthet, generøsitet, gavmildhet, mildhet, fornuft og visdom (Aristoteles 2006 i Alnæs og Roksvold 2013 s. 3). Ingen av disse egenskapene er fasitsvar på hvordan man best konstruerer ethos, men de kan, sett i sammenheng, bidra til å gi en viss forståelse av hva som kan virke inn på troverdigheten.

For å være troverdig i våre dager, holder det ikke bare med de tre ethosdimensjonene som Aristoteles formulerte. En av de nyere dydene, som ofte politikere drar seg nytte av, er oppriktighet – og den andre er autenticitet: «For virkelig å 'mene hva man sier' er det nødvendig at man 'er seg selv'» (Johansen 2002 s. 70). Autenticitet er en moderne verdi. «Om vi er aldri så fortrolig med den, kjenner vi den ikke like godt som de gamle dyder ærlighet, saklighet, dyktighet, styrke» (Johansen 2002 s. 71). Et eksempel på autenticitet i pressen er George W. Bush, som høsten 2000 ble valgt til president i USA. Da han ble spurt om hva som hadde betydning mest for ham, svarte han «Jesus, som har forandret hjertet mitt». Litt senere ble

han spurt om ikke uttalelsen hans hadde virket ekskluderende for andre troende. Da svarte han: «Jeg ble spurt om hva som hadde påvirket livet mitt, og jeg ga et ærlig og usminket svar. Noen vil godta dette svaret, andre ikke, men det kan jeg ikke bekymre meg om. Dette er meg, det er rett og slett slik jeg er» (Johansen 2002 s. 73). «Det er slik jeg er», eller «jeg er bare meg selv» er den moderne tids dyd.

3.4: Analyse av ethosimplikaturer

Denne oppgaven tar sikte på å analysere de retoriske funksjonene som er til stede i teksten, med spesielt blikk på ethoskonstruksjoner. Metoden jeg har valgt å bruke er beskrevet av Jørgen Alnæs og Thore Roksvold i «Etosimplikaturer i lanseringsjournalistikken». Et mål med denne oppgaven er å videre teste ut metoden, med bakgrunn i Alnæs og Roksvolds beskrivelser. Metoden er utformet med tanke på å avsløre eksplisitt og implisitt ethos i teksten, samt skille mellom journalistens og kildens ethos. Framgangsmåten går ut på å undersøke eksplisitt ethos, samt ved hjelp av å undersøke implikaturer også påvise implisitt ethos. Om metoden skriver Alnæs og Roksvold:

Inntrykket vi får av en person, skapes av eksplisitte beskrivelser eller betegnelser, for eksempel «Den populære artisten», men også av hva vedkommende sier og gjør, og måten dette framstilles på. Slik etableres etos ofte implisitt. Derfor mener vi at en analyse av hvordan etos etableres, innebærer en analyse av implikaturer (Alnæs og Roksvold 2013 s. 4).

For å få en god oversikt over teksten som skal analyseres, deles den inn i segmenter som settes opp under hverandre i en tabell. Slik kan man lettere vise til de enkeltord og -setninger som finnes i analysematerialet (Hågvar 2007 s. 56). Framgangsmåten skiller også mellom semantisk og pragmatisk ethosimplikatur (Levinson 2000 i Alnæs og Roksvold 2013 s. 4), som Alnæs og Roksvold mener er nødvendig for å presisere hvordan det implisitte budskapet kan utledes. Ved å skille mellom de to, kan man lettere se samspillet mellom ordvalg og kulturell kontekst i etablering av tekstens ethos (Alnæs og Roksvold 2013 s. 5). Jeg vil i denne oppgaven bruke samme tolkning for semantisk og pragmatisk implikatur som Alnæs og Roksvold beskriver.

Semantisk implikatur tolker jeg da ut fra ordene i teksten og da i hovedsak på bakgrunn av denotasjon og konnotasjon. De semantiske implikaturene knyttes til ordene, og vil være de samme så lenge setningen ikke forandres. For eksempel er «kastet» en semantisk implikatur i setningen «hun kastet hijaben». Vi kaster noe vi ikke ønsker å ha lenger. Hadde vi i stedet

skrevet «hun sluttet å bruke hijab», hadde ikke setningen fått samme underforståtte betydning, selv om den beskriver samme hendelse.

Pragmatisk implikatur tolkes «ut fra kulturell og sosial kontekst med sine normer og myter, den retoriske kommunikasjonssituasjonen og funksjonsord og språkhandlinger som er relatert til den verbale konteksten» (Alnæs og Roksvold 2013 s. 5). En pragmatisk implikatur er ikke bakt inn i språket, men tolkes ut i fra kontekst – både situasjonskontekst, den tekstuelle kontekst og kulturkontekst (Hågvar 2007 s. 30-31 i Alnæs og Roksvold 2013 s. 5). Hvis setningen forandres eller får en ny kontekst, kan den oppfattes på en annen måte, og vi kan få et nytt implisitt budskap (Alnæs og Roksvold 2013 s. 5). Et eksempel på en pragmatisk implikatur er: «De som kjenner meg, vet hva jeg står for». Her er det pragmatisk implisitt at personen som sier dette påkaller seg gode verdier. Skillet mellom pragmatisk og semantisk implikatur er imidlertid ikke absolutt. Implikaturer kan nemlig være forankret både i selve teksten og i konteksten samtidig, der noen implikaturer kanskje er sterkest i konteksten, mens andre implikaturer er sterkest i teksten (Roksvold 2007 s. 36).

Implikaturene nevnt over er begge en underkategori av det som heter inferens. Inferens betyr ganske enkelt at det ligger noe mellom linjene som man kan utlede. I tillegg er også underforståtte premisser og presupposisjoner kategorier av inferens (Roksvold 2007 s. 36). Presupposisjoner kan oversettes med «forhåndsantagelser». De er en bakgrunnsinformasjon for det som ytres (Svennevig 2001b s. 51 i Roksvold 2007 s. 35). Roksvold skriver at der implikaturer formidler impliserte sammenhenger - hva noe innebærer, så er presupposisjoner impliserte fakta (Roksvold 2007 s. 36). For eksempel er det presupponert i denne setningen at vedkommende ikke er lykkelig nå: «Jeg vil bli lykkelig».

Det segmenterte tekstmaterialet har jeg i hovedsak delt inn etter naturlige skiller i teksten (punktum eller annen tegnsetting). Videre deler jeg tabellen inn i fire ulike kolonner, der den første kolonnen da altså utgjør den segmenterte teksten. Kolonne nummer to er for semantiske implikaturer (forkortet «sim»), mens kolonne tre er for pragmatiske implikaturer (forkortet «pim»). Siste kolonne er forbeholdt kommentarer eller problematisering av de forhold jeg har funnet i hvert segment (Alnæs og Roksvold 2013 s. 9). I selve analysen vil jeg fokusere på kildens ethos. I de tilfellene der avisens ethos er relevant for hvordan kildens ethos utvikler seg videre, vil jeg ta med det også i analysen.

3.5: Kritisk blikk på egen metode

Den retoriske analysen er en kvalitativ tilnæringsmåte. En samlebetegnelse for de kvalitative tilnæringsmåtene er «tekstanalyse». Mens den kvantitative innholdsanalysen undersøker forhold ved tekster som kan telles eller måles, går de kvalitative tilnæringsmetodene mer i dybden. En kan i en kvalitativ analyse dra nytte av flere ulike teoretiske perspektiver og tilnæringsmetoder, slik som hermeneutikk, semiotikk, sjangerteori, eller som i denne oppgaven – retorikk. Ulik teori kan bidra til å belyse ulike aspekter ved den teksten man skal undersøke. Samtidig ligger teori og prosedyre for analyse av tekster nært, og sådan vil en tekstanalytisk problemstilling være farget av den teori som allerede finnes om den teksten vi studerer (Østbye m.fl. 2016 s. 62).

En tekstanalyse bidrar ikke bare til å fortelle hva en tekst sier, men hvordan den sier noe. Sentralt i den kvalitative tekstanalysen står det å spørre hva en tekst egentlig betyr, og hvordan denne betydningen former seg gjennom tekstens virkemidler og struktur. «Det er en vesentlig ambisjon for tekstanalysen å løfte fram og synliggjøre innholdsmessige og uttryksmessige forhold ved tekster som vi i det daglige ikke legger merke til eller reflekterer over (Østbye m.fl. 2016 s. 63). Tekstanalysen handler om å plukke en tekst fra hverandre, for så å sette den sammen igjen på et vis som gir ny kunnskap både om teksten og om problemstillingen man har satt på forhånd (Østbye m.fl. 2016 s. 66).

Den kvalitative tekstanalysen skiller seg også fra den kvantitative ved at det alltid vil være en subjektiv dimensjon når det kommer til analyse av tekster. «Gode ideer og evne til observasjon, systematikk og formidling er kvaliteter som styrker en tekstanalyse, som annen vitenskap» (Østbye m.fl. 2016 s. 78). Denne oppgaven søker å analysere ethos og troverdighet i tekster, og tar i bruk teori som definerer dimensjoner for ethos og troverdighet. Men også sosiale og kulturelle erfaringer blir med oss inn i analysen. (Østbye m.fl. 2016 s. 66).

Dette er en dybestudie av to journalistiske tekster, eller en casestudie. «En casestudie er en intensiv og detaljert studie av et enkelt tilfelle, enten for sin egen skyld eller fordi man mener at tilfellet belyser et generelt fenomen eller problem» (Ekegren 1997 s. 45 i Østbye m.fl. 2016 s. 236).

Med et såpass lite tekstutvalg som jeg behandler i denne oppgaven, blir det vanskeligere å produsere generaliserbare resultater. Å generalisere betyr å slutte fra noe vi vet, til noe vi ikke vet (King m.fl. 1994 s. 46 i Østbye m.fl. 2016 s. 231). Gjennom å bruke dokumenterbare fakta, data eller utsagn, kan man trekke slutninger til noe som er mer helhetlig, som en teori

eller en hypotese. Når man generaliserer kan man legge fram et faktagrunnlag som underbygger generaliseringen man er kommet fram til og med det sannsynliggjøre teorien (Østbye m.fl. 2016 s. 231). I og med at generalisering forutsetter forenkling, er det tilsynelatende umulig å generalisere i en casestudie, fordi casestudiet undersøker en unik tekst i en unik situasjon.

Men det er ikke noen nødvendig motsetning mellom detaljert og virkelighetsnær beskrivelse og det å finne fram til de viktigste og mest grunnleggende egenskapene, forklaringene og drivkreftene kan godt være viktige for den enkelte person eller den enkelte situasjon (Østbye m.fl. 2016 s. 236).

Selv om denne undersøkelsen ikke har statistiske kvaliteter, har den andre kvaliteter. Målet ved analysen er å få en dypere forståelse av den aktuelle teksten, men man ønsker gjerne samtidig å sette den enkelte teksten inn i en større, bredere sammenheng – og da vil man ha behov for å bruke begreper som kan beskrive mer generelle fenomener (Østbye m.fl. 2016 s. 232). Vi kan derfor finne fram til de viktigste og mest grunnleggende egenskapene ved tekstene, og betrakte dem som det de er – nettopp egenskaper ved to ulike tekster fra to ulike tider. En casestudie kan være egnet til å gi generell kunnskap om et tema. Vi kan bruke analyseresultatet til å få mer innsikt i to ulike måter å konstruere ethos hos muslimske kilder på. Med en slik kvalitativ undersøkelse kan man dessuten avdekke blant annet hvordan ethos kan konstrueres i samspill mellom journalist og kilde. Det kan gi nyttig innsikt på et generelt nivå, uten at det nødvendigvis trenger å være generaliserbart.

En casestudie kan være egnet til å gi generell kunnskap om et tema, og kan også brukes til å teste en eksisterende teori. Hvis det finnes dårlig med teori på området, kan casestudier være nyttige for å undersøke og få en første innsikt på feltet. En casestudie av to eller flere caser kan også gi muligheter for sammenlikning, eller flere caser kan inngå i et større forskningsprosjekt – og på den måten få et bedre grunnlag til å generalisere eller utlede en hypotese eller teori. På den måten kan det også være mulig å forske videre på denne oppgaven: for selv om en case gir et smalt grunnlag til generalisering, kan man med en rekke caser begynne å utlede noe teori eller hypoteser. Slik kan også to enkeltstående caser være begynnelsen på et større prosjekt (Østbye m.fl. 2016 s. 236-237).

4: Analyse

4.1: Bakgrunn for tekstene

Den første saken jeg har valgt å analysere er saken «Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben», som ble publisert i Nettavisen 13.04.17. Saken handler om Malika Faviano (tidligere Bayan) som ble nektet inngang hos frisøren Merete Hodne fordi hun bar hijab. Merete Hodne skal ha vært aktiv i foreninger som «Stopp islamiseringen av Norge (SIAN), Norwegian Defence League, og Pegida, som protesterer mot islamsk innvandring i Europa. I etterkant av hendelsen ble forholdet anmeldt av Nye SOS rasisme. Merete Hodne har blant annet sagt at hun «kjenner seg fysisk og psykisk dårlig når [hun] ser damer og barn med hijab» (Stavanger Aftenblad 2015). Merete Hodne nektet å vedta et forelegg, og tok saken til retten. I Jæren tingrett ble Hodne dømt til å betale 10 000 kroner for å ha nektet Malika Bayan inngang. Hodne anket tingrettens beslutning, og saken kom opp i lagmannsretten i januar 2016 (NTBtekst 2016).

I mellomtiden har debatten rast både i media og på sosiale medier. Malika Bayan har blant annet blitt hetset og hengt ut med falske nakenbilder på internett (ABC nyheter 2017), hun har blitt drapstruet (TV 2 08.09.2016), og blitt kontaktet av folk som har skrevet at de håper hun blir voldtatt. Samtidig har hun også mottatt mange støttemeldinger, og journalister har også vist spesiell interesse for den unge, muslimske jenta (TV 2 09.09.2016). De avisene som har fulgt saken mest er Stavanger Aftenblad, Dagsavisen, Vårt Land, Dagen, for å nevne noen. På nett har ABC nyheter og Nettavisen vært mest aktive, men også Dagbladet, VG, NRK og TV 2 har dekket saken. 6. januar ble Hodne på ny dømt for å ha nektet Malika Bayan inngang i frisørsalongen, denne gangen med en bot på 7000 kroner (Dagbladet 2017). Malika Faviano er for øvrig etnisk norsk konvertitt, og het Charlotte Antonsen før hun konverterte. I mars ble det så kjent at Malika Bayan hadde valgt å slutte å bruke hijab, og skiftet navn til Malika Faviano. Ettersom Malika Faviano har blitt kjent gjennom frisør-saken, har det vakt en del reaksjoner – både av det negative og det positive slaget (Nettavisen 17.03.2017). Det ble også spekulert i om hun bare hadde brukt hijaben for å provosere Merete Hodne. Det er i kjølvannet av dette at Nettavisen intervjuet Malika Faviano. Det er dette intervjuet som nå danner grunnlaget for denne tekstanalysen (Nettavisen 13.04.2017).

En gjennomgang av nyhetssaker i det aktuelle tidsrommet viste at saker som omhandlet islam ikke var til stede i den norske nyhetsjournalistikken på samme måte som de er i dag. Bruken av kilder synes også merkbart annerledes enn det man gjør i dag. På 90-tallet var det i

kronikkene kommunikasjonen foregikk, og det er følgelig i kronikkene man kan finne noe som kan sammenliknes med den løpende debatten som i våre dager foregår på nyhetsplass. Mine funn er for øvrig sammenfallende med en undersøkelse gjort i de danske avisene BT, Jyllandsposten og Politiken for perioden 1985 – 2005. Undersøkelsen viser at Islam blir omtalt i gjennomsnitt 10 ganger mer i 2005 enn i 1985 (fra 2 ganger om dagen til 24 ganger om dagen), og at det i perioden før 1995 primært var et emne som ble dekket i avisenes utenrikssider (Hjarvard 2008 s. 178).

Den andre saken som blir analysert i denne oppgaven ble publisert i Aftenposten Aften 25.10.1996. «Slagkraftig debattant: Slegga fra Vinderen» er et intervju med Mah-Rukh Ali, den gang 14 år gammel. Først anmeldte Mah-Rukh Ali en bok av Nasim Karim, «Izzat. For ærens skyld» for Antirasistisk senter, og mottok kraftig kritikk for sin kritiske anmeldelse. Blant annet gikk professor Unni Wikan ut og kalte Ali for en naiv og ung liten pike, og beskyldte henne for personangrep (Wikan 10.10.1996). Etter at Hege Storhaug ga ut boka «Mashallah», som handler om kvinners forhold i Pakistan, anmeldte Mah-Rukh Ali boka for tidsskriftet Samora, hvor hun blant annet kritiserte Storhaug for å ikke viderefremme korrekt fakta (Dagbladet 09.10.1996). Debatten raste i både VG og Dagbladets kronikker høsten og vinteren 1996, og diskusjonen mellom de to frontene fikk til tider en mer utrivelig karakter. Intervjuet med Mah-Rukh Ali i Aftenposten Aften kom etter en rekke debattinnlegg der Ali hadde gjort seg bemerket som en samfunnsdebattant (Aftenposten Aften 25.10.1996).

Tiden rundt 1996 er spesiell når det kommer til Islam i pressen. Forfatteren Salman Rushdie fikk en fatwa (dødsdom) etter seg i 1989 fordi han hadde skrevet boka «Sataniske vers», og fatwaen siden ble utvidet til å gjelde utgiverne av boka. Etter at William Nygård, en av utgiverne av boka, ble utsatt for et attentatforsøk i 1993, havnet islam i større grad på dagsordenen (NTBtekst 17.01.1998), blant annet gjennom en rekke kronikker (Dagbladet 05.06.1996). Samtidig skjedde det en annen endring i pressen en gang på nittitallet skjedde det en annen endring i pressen – man gikk fra å betegne en befolkning med referanse til nasjonalitet eller etnisitet, til å bruke religiøs tilhørighet som betegnelse. «Pakistaneren, marokkaneren og tyrkeren ble «muslimen» en gang på nittitallet» (Døving og Kraft 2013 s. 123).

4.2: Funn fra Malika Faviano-intervjuet

Intervjuet starter med tittelen (sgm 1) «Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben». Det gir leseren en forventning om at Faviano skal forklare hvorfor hun sluttet å bruke hijab.

Men allerede her setter Nettavisen sin egen tone. «kastet» er nemlig en semantisk implikasjon for at Malika Faviano har gjort et tydelig brudd med hijaben sin og at hun ikke kommer til å ta den tilbake. For når man kaster noe, tar man det ikke tilbake. Det at hijaben blir hovedtema for intervjuet, stemmer godt med at en god del av sakene som omhandler islam handler om kjønnsdimensjoner, eller kjønnssegregering. Favianos prosess med å ta av seg hijaben kommer inn under kvinnesegregering i islam (Døving og Kraft 2013 s. 127). Hijab i norsk offentlighet blir tolket som både et tegn på en islamiseringsprosess, og som et tegn på et sunt flerkulturelt samfunn. Selv om hijaben klart er et tegn på islams tilstedeværelse, har den symbolsk sett ulikt innhold for både de som bruker den og de som mener de vet noe om bruken (Døving og Kraft 2013 s. 131). Det kan virke som om Nettavisen har sin forutinntatte mening om hva hijaben har betydd for Malika Faviano.

Ingressen (sgm 2) starter med et sitat fra Malika Faviano: «– Det er store kontraster i livet mitt. Det er svært få som klarer å forstå meg». Faviano framstiller seg selv som en som har opplevd mye på godt og vondt, og som en unik og gåtefull eller dyp person. Dette sitatet kommer fra midten av teksten, og det er Nettavisen som har valgt å strukturere det slik at det ligger i ingressen. Det setter en tone for hvordan resten av intervjuet vil gå, og ganske riktig – som vi skal se – så er dette er gjennomgående stil fra Malika Faviano. Sammen med tittel og ingress ser vi også hovedbildet. Bildeteksten sier «Det er mer enn det som møter øyet med Malika Faviano», og alene ville det kanskje ha stått greit til Favianos ingress-sitat. Men dersom man ser på bilde og bildetekst som helhet, kan betydningen bli en ganske annen. Bakgrunnen er grå og kald, og på bildet synes en tungt sminket Faviano, uten hijab. Faviano ser rett inn i kamera. Hun er kledd i en tynn, utringet hvit t-skjorte som er gjennomsiktig: man kan se BHen hennes gjennom stoffet. Da kan bildeteksten plutselig tolkes med en mer sarkastisk undertone.

4.3: Hver sine ethos-narrativ

Intervjuet er strukturert etter ulike tema. Den første delen av intervjuet handler om å presentere Faviano og saken som gjorde at hun ble kjent i utgangspunktet. Her omtaler Nettavisen Faviano konsekvent med etternavn – de er på avstand. Gjennom hele intervjuet legger Nettavisen vekt på andre implikaturer enn det Malika Faviano gjør. Nettavisen er kjent for å være mindre politisk korrekt, eller for å ha tilbøyeligheter til å være innvandrings- og religionskritisk. Siden journalisten etter Vær Varsom-plakaten har forbeholdt seg retten til å redigere det journalistiske produktet: «Ingen uten redaksjonell myndighet kan gripe inn i og presentasjon av redaksjonelt materiale» (Norsk presseforbund 2015), har journalisten også en

viss makt over de pragmatiske implikaturene. Altså hvilken kontekst Favianos sitater blir satt i. Vi skal se på et eksempel der Favianos ethos blir svekket i samspill med Nettavisens redigering.

Faviano framstiller seg som et offer flere ganger gjennom hele intervjuet. I segment fem sier hun at det er skapt et galt bilde av henne i media. I og med at intervjuet er gjort før teksten struktureres, forutsetter det at Nettavisen har svar på alle spørsmål før de bestemmer rekkefølgen på sitatene. Nettavisen har så valgt å følge opp med spørsmålet «Hva er galt?» i teksten. Det svarer imidlertid ikke Faviano på, men spiller heller skyhøyt med sin egen etos ved å påkalle seg gode verdier: «de som kjenner meg vet hva jeg står for. Det gjør ikke hele Norge». Kombinasjonen av Nettavisens uttalte spørsmål og Favianos unnvikende svar, vil kunne svekke Favianos ethos hos leserne. Hun spiller også på egenskaper som velvilje, forstandighet, rettskaffenhet, storslåtthet og mot. Dette er nærmere beskrevet i de segmenterte analysene som er lagt ved oppgaven.

Et annet eksempel finner vi i segmentet der Nettavisen presenterer (i sgm 8) saken som gjorde Faviano kjent. Tilsynelatende er teksten relativt nøytral. Men Nettavisen viser til alderen til både Hodne (48) og i neste segment også alderen til Faviano (25). Siden presenterer de Faviano som «Malika Faviano – den gang Malika Bayan». De har altså med navneendringen til Faviano. Det, sammen med det faktum at Faviano «kastet» hijaben, danner en underforstått betydning om at Faviano er tilbøyelig til å være vinglete i sin identitet. I neste sitat får Faviano selv komme til for å fortelle at hun ikke ante at saken skulle få så store konsekvenser. Nettavisen har allerede bygget et narrativ der Faviano framstår som ung, naiv og vinglete. Når Nettavisen så velger å plassere Favianos sitat rett etter dette, styrker det narrativet om Faviano som ung og dum med en heller svak tilknytning til islam, framfor å styrke hennes ethos. Det kan man neppe tenke seg at var Favianos hensikt da hun ytret seg slik.

4.4: Autentisitet

Mens Nettavisens narrativ gjennom implikaturer konstruerer en Malika Faviano som en ung, naiv, lettledet og vinglete jente som tar dårlige valg, og som nok godt kunne ha blitt forledet til å konvertere til islam, er Favianos framstilling av seg selv en helt annen. Faviano spiller høyt med ethos gjennom hele intervjuet. Hun framhever implisitt sterke, moralske verdier som uselviskhet, edle hensikter, og karaktertrekk som å være gåtefull og dyp. Samtidig løfter hun karakterformende hendelser som det å bo i fosterhjem og ha en vond oppvekst.

Mest framtreddende av de egenskapene eller trekkene som Malika Faviano implisitt framhever i intervjuet, er at hun er uskyldig, prinsippfast og at folk har misforstått henne. Rollen Malika Faviano tar er som den uskyldige martyren, hun har ofret seg for at andre skal slippe å oppleve den urettferdighet som hun har opplevd. Det kommer tydelig fram at hun har fått enorm oppmerksomhet – både av den gode og den dårlige typen. Faviano har mange «følgere», og ros og oppmerksomhet og tilbakemeldinger blir en viktig del av Favianos ethoskonstruksjon i dette intervjuet. Hun spiller på hvor mye gode tilbakemeldinger hun får, og da må hun være en god person. Kan dette ha noe med å gjøre hvordan dagens samfunn er basert på sosiale medier og lettere kommunikasjon fra person til person?

Et annet interessant funn kan knyttes opp mot den siste, moderne ethosdimensjonen autentisitet – altså «å være seg selv» (Johansen 2002 s. 70). Malika Faviano sier i intervjuet at den verdien hun vil at sønnen skal få når han vokser opp, er at han skal «få lov til å finne sin egen vei». Det kan med letthet tolkes som en grad av autentisitet. Vi finner igjen noe av det samme i Favianos instagram-poster, som utgjør en del av bildematerialet i nettsaken. Her skriver Faviano blant annet: «Be you boo, be you» (Vær deg selv, kjære, vær deg selv). Og «Twinkle twinkle little star, open your eyes and believe in who you are» (Blink, blink lille stjerne. Åpne øynene dine og tro på hvem du er). Å være seg selv, eller å være modig nok til å tørre å være seg selv, synes å være slik Faviano vil framstille seg. Hun legger også vekt på å framstå oppriktig og åpen. Ifølge Johansen er spørsmålet om autentisitet uttrykk så sterkt at det kan sette spørsmålene om sannhet og løgn fullstendig til side – men da må man være sann og oppriktig, og ikke bare spille ekte: å snakke sant er ingenting satt opp imot det å være sann (Johansen 2002 s. 79-80).

4.5: Funn fra Mah-Rukh Ali-intervjuet

Det første funnet fra 1996 er ikke knyttet direkte til intervjuet med Mah-Rukh Ali, men til debattene som pågikk på den tiden. I søken etter en passende nyhetssak eller et intervju, ble det raskt klart at debatten på 90-tallet ikke foregikk i nyhetssaker slik de gjør nå. De foregikk i kronikker. Det ble skrevet kronikker fram og tilbake, og på kryss og tvers av medier også. En konsekvens av det er naturligvis at journalisten ikke hadde det samme moralske og etiske ansvar som han har i dag. Det ble argumentert frisk i kronikkene på 90-tallet. For eksempel kalte Carl I. Hagen Mah-Rukh Ali for «ikke tilpasset deg på din normale norske skole» (Aftenposten Aften 25.10.1996), og Unni Wikan kalte Ali en 13-åring naiv pike (Wikan 10.10.1996). I dag er denne debatten flyttet over i mer journalistiske rammer, med det ansvar som må følge med. Vær Varsom-plakaten har ingen regler som sier noe om de språklige

virkemidlene eller retorikk, så journalisten blir nødt til å gjøre disse vurderingene ut fra egen moral og eget skjønn.

4.6: Norske verdier

Det mest påfallende i møtet med intervjuet med Mah-Rukh Ali er den kraftige ethosen som slår imot deg idet du begynner å lese de aller første ordene. Slagkraftig. Slegga. Hardtslående. Aftenposten legger ikke skjul på at dette er en jente de forventer å se mer til i framtiden. Mah-Rukh Ali framstilles som en uvanlig god debattant, ung, men med faglig tyngde. Vi møter også på andre verdier som vi kjenner til fra Aristoteles' ethosdimensjoner: velvilje, karakter og forstandighet. Alle inngir til en solid ethoskonstruksjon.

Det neste man legger merke til, er den aller første setningen i brødteksten. «Hun er ikke pakistaner, har ikke fullført ungdomsskolen og har aldri bodd noe annet sted enn i Oslo». Med andre ord, Mah-Rukh Ali er norsk. Poenget understrekes senere i teksten, da familiens gråfarvede enebolig på Vindern beskrives. Senere kommer også Alis familie, mor som er adjunkt på Smestad skole, far som er journalist i NRK, og de tre småbrødrene. En hvilken som helst norsk kjernefamilie, altså. Ifølge Døving og Kraft i *Religion i pressen* ligger noe av motstanden mot islam nettopp i de skarpe motsetningene mellom den kristne kulturarven og islam. Sett fra skeptikernes øyne: «Problemet med muslimene er ikke bare at de er fremmede og annerledes, men at de truer den kristne kulturarven og dermed norsk identitet samfunn og tradisjoner» (Døving og Kraft 2013 s. 83). Mah-Rukh Ali påberoper seg ikke bare å være fullstendig norsk, men hun tar også et klart oppgjør med det som hun framstiller som en pakistansk stereotyp. Hun «går ikke i posebukser og lang skjorte» og hun får gjøre ting som å trene karate.

Tore Rem har beskrevet det å være «kjempe og alminnelig» som de aller fremste dydene som hører norskheten til (Rem 2002 i Døving og Kraft 2012 s. 64). Da Mah-Rukh Ali så tydelig gjør krav på norske verdier og en «norsk» kjernefamilie, gjør hun altså et velkissert grep som bidrar til å viske ut grensene mellom «oss» og «dem» - som jo er hennes uttalte agenda. Som nevnt i teorikapitlet har Elisabeth Eide og Kaarina Nikunen funnet ut at pressens presentasjon av minoritetsbefolkningen passer inn i et mønster av polariserte kategorier, som for eksempel som assimilerte helter. Man kan si at det minner om måten Mah-Rukh Ali blir presentert i dette intervjuet (Eide og Nikunen 2011 s. 9-11 i Døving og Kraft s. 129). I *Religion i pressen* skriver Døving og Kraft at debattene der islam inngår kan veksle mellom

en konfronterende og en mer forhandlingsorientert tilnærming til det å være norsk (Døving og Kraft 2013 s. 215).

4.7: «Pass på: hun ønsker makt!»

«Pass på: hun ønsker makt!», skriver Aftenpostens journalist. Det ligger muligens en anelse sarkasme bak, og det skremmer nok noen av Aftenpostens lesere, men ... Mange vil nok kanskje heller ta det som en spøk med rot i virkeligheten. Det er i hvert fall et poeng som gjentas flere ganger i teksten – både eksplisitt og implisitt. Poenget understrekes i så mange som sju ulike segmenter.

Mah-Rukh Ali ønsker seg makt gjennom to ting: hun vil bli journalist, fordi media har ansvaret for hvordan folk oppfatter verden (!). Hun vil ha makt gjennom politisk engasjement, og hun har allerede meldt seg inn i Sosialistisk Ungdom. En annen implikatur i intervjuet er at Mah-Rukh Ali tilsynelatende har faglig tyngde, at hun er en kvalifisert debattant. Akkurat slik som intervjuet blir innledet; Slegga fra Vindern, slik fortsetter det. Som da Aftenposten skriver: «Lær deg navnet på 14-åringen først som sist, dersom du har tenkt å følge med på innvandreredebatten». Det implisitte budskapet fra Aftenposten er «Mah-Rukh Ali er en person av betydning, og kommer til å gjøre store ting». Ni steder i teksten framheves akkurat dette poenget. Hun blir heller ikke kritisert noe sted.

5: Konklusjon

Vi startet med å stille spørsmålene: Hvordan etableres muslimske kilders ethos i tekstene som blir analysert? Hvilke verdier er det som ligger til grunn for ethos i hver av tekstene? Hvordan kan en detaljert analyse på tekstnivå bidra til å forstå sammenhengen mellom dekning av religion og religionsforståelse i samfunnet?

Vi har analysert hvordan ethos blir konstruert i to tekster med muslimske kilder, hver fra sin tidsperiode: «Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben», og «Slagkraftig debattant: Slegga fra Vinderen», med Malika Faviano og Mah-Rukh Ali som hovedkilder – begge kvinnelige muslimer. I prosessen har vi testet Jørgen Alnæs og Thore Roksvold analysemetode for å utlede semantisk og pragmatisk ethosimplikaturer i en tekst. Ved hjelp av metoden, har vi kunnet utlede hvordan en avis (Nettavisen) og en kilde (Malika Faviano) kan bygge opp to ulike narrativ for ethos i én og samme tekst. Dynamikken er interessant, og frister til videre undersøkelser i andre sjangre og andre sammenhenger. Vi har også sett et eksempel på mer samspill mellom avis (Aftenposten) og kilde (Mah-Rukh Ali), når det kommer til å bygge ethos. Ved hjelp av metoden har vi kunnet utlede i detalj hvordan ethos blir bygget. Resultatene ligger i vedlagte analyser.

Et hovedfunn er at debatten som før foregikk i kronikker, nå foregår i nyhetsartikler. Det innebærer at ansvaret for framstillingen av de muslimske kildene ligger hos journalisten i større grad enn før. Når teorien sier at media har stor innvirkning på hvordan islam og muslimer blir oppfattet, øker dette ansvaret. Videre har vi drøftet hvordan etikken forholder seg til retoriske og språklige virkemidler. Vær Varsom-plakaten er et nyttig redskap, men det er lett å tenke at «er man innenfor Vær Varsom-plakaten, er det bra nok». Kanskje det ikke er det? Et spørsmål til ettertanke kan være: er vi bevisst alle språklige virkemidler, eller legger vi inn implisitte meninger også basert på vår sosiale og kulturelle forståelse, så vel som våre fordommer?

Vi har også funnet en rekke verdier som brukes i ethoskonstruksjon, som for eksempel autentisitet. De ligger tett opptil Aristoteles' originale dyder og ethosdimensjoner. Vi utelukker ikke med det at autentisitet var et kriterium i for troverdighet allerede i 1996, men vi har fått se et eksempel på ethos utledet av autentisitet. Hadde jeg hatt mer tid, skulle jeg gjerne ha drøftet påvirkningen medialiseringssprosessene har på religion, ved bruk av Stig Hjarvards *En verden af medier*. Det er også en mulighet for videre forskning ved å gjøre en diskursanalyse av de aktuelle funnene.

6: Kildeliste:

ABC nyheter (17.01.2017): «Bayan hengt ut med falske nakenbilder på «mannegruppe».

URL: <https://www.abcnyheter.no/nyheter/norge/2017/01/17/195271106/bayan-hengt-ut-med-falske-nakenbilder-pa-mannegruppe> [lesedato 31.05.17]

Aftenposten Aften (25.10.1996): «Slagkraftig debattant: Slegga fra Vinderen», s. 30. URL:

<http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?serviceId=2&documentId=020002199610250279>

Alnæs, Jørgen og Thore Roksvold (2013): «Etosimplikaturer i lanseringsjournalistikk».

Sakprosa, [tidsskrift] Vol 5, Nr. 1 Art. 2 2013. URL:

<https://www.journals.uio.no/index.php/sakprosa/article/view/397>

Andersen, Øivind (1995): *I retorikkens hage*. Oslo: Universitetsforlaget

Dagbladet (05.06.1996): «Muslimar og islamsk lov». S. 42. URL [Atekst]:

<http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=055007199606050142&serviceId=2> [lesedato 01.06.2017]

Dagbladet (09.10.1996): «Myter hjelper ikke». s. 45. URL [Atekst]: [http://web.retriever-](http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=055007199610090085&serviceId=2)

[info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=055007199610090085&serviceId=2](http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=055007199610090085&serviceId=2)

Dagbladet (06.01.2017): «Hodne dømt i lagmannsretten». URL:

<http://www.dagbladet.no/nyheter/merete-hodne-domt-i-lagmannsretten/66598254> [lesedato: 01.06.2017]

Døving, Cora Alexa og Siv Ellen Kraft (2013): *Religion i pressen*. Oslo: Universitetsforlaget

Fabricius, Julie og Tore Roksvold (2004): *Anvendt retorik – tag sproget i munden*.

København: Akademisk forlag

Hjarvard, Stig (2008): *En verden af medier. Medialiseringen af politik, sprog, religion og leg*.

Frederiksberg: Samfundslitteratur

Hågvar, Yngve Benestad (2007): *Å forstå avisa. Innføring i praktisk presseanalyse*. Bergen:

Fagbokforlaget

- Ims, Knut J. (2007): «Retorikk, etikk og litteratur» I: Nordhaug, Odd og Hans-Ivar Kristiansen (red.) (2007): *Retorikk, samtid og samfunn*. Oslo: Forlag1
- Johansen, Anders (2002): *Talerens troverdighet: tekniske og kulturelle betingelser for politisk retorikk*. Oslo: Universitetsforlaget
- Kjeldsen, Jens E. (2014): *Retorikk i vår tid. En innføring i moderne retorisk teori*. (5. utgave) Oslo: Spartacus
- Kristiansen, Hans-Ivar (2007): «Retorikkens utvikling» I: Nordhaug, Odd og Hans-Ivar Kristiansen m.fl. (2007): *Retorikk, samtid og samfunn*. Oslo: Forlag1
- Nettavisen* (17.03.2017): «Malika Faviano kastet hijaben – får støtte». URL: <http://www.nettavisen.no/nyheter/malika-faviano-kastet-hijaben---far-sttte/3423323563.html> [lesedato 01.06.2017]
- Nettavisen* (13.04.2017): «Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben.» URL: <http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html> [lesedato: 21.05.17]
- Norsk presseforbund (2015): «Vær Varsom-plakaten». URL: <http://presse.no/pfu/etiske-regler/vaer-varsom-plakaten/>
- NTBtekst* (08.11.2016): «Ny runde i hijab-saken i januar». URL [Atekst]: <http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=05501320161108RED161108225415a100&serviceId=2> [lesedato: 01.06.2017]
- NTBtekst* (17.01.1998): «Regjeringen vil se på Nygaard-saken» URL [Atekst]: <http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=055013199801170084&serviceId=2> [lesedato 01.06.2017]
- Roksvold, Thore (2007): «Truverdighet mellom linjene». *Nordicom information* 29(1) s. 31-43 URL: <http://www.nordicom.gu.se/en/tidskrifter/nordicom-information-12007/truverdighet-mellom-linjene>
- Stavanger Aftenblad* (14.10.2015): «Politianmelder frisørsalong etter hijab-nekt», s. 11. URL [A-tekst]: <http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=020009201510142491919&serviceId=2>

TV 2 (09.09.2016): «–Folk skriver at de håper jeg blir voldtatt». URL:

<http://www.tv2.no/nyheter/8579146/> [lesedato: 01.06.2017]

TV 2 (08.09.2016): «Malika: –Jeg er blitt drapstruet og frykter for hva de kan gjøre». URL:

<http://www.tv2.no/nyheter/8574651/> [lesedato: 01.06.2017]

Wikan, Unni (1996): «Bare yringsfrihet?». *VG 10.10.1996*. s. 44. URL [Atekst]:

[\[info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=020019199609101\]\(http://web.retriever-info.com.ezproxy.hioa.no/services/archive/displayDocument?documentId=020019199609101\)](http://web.retriever-</p></div><div data-bbox=)

[213776&serviceId=2](http://web.retriever-213776&serviceId=2) [lesedato 01.06.2017]

Østbye, Helge, Knut Helland, Karl Knapskog, Leiv Ove Larsen og Hallvard Moe (2016):

Metodebok for mediefag (4. utgave).

Vedlegg:

1: Segmenterte analyser for begge intervjuene, samt utskrift av sakene slik de framstår i Nettavisen og på Atekst.

Evt. vedlegg

Last opp filen her. Maks én fil.

BESVARELSE

Filopplasting

Filnavn	17119461_cand-6122581_17117496
Filtype	pdf
Filstørrelse	4017.03 KB
Opplastingstid	02.06.2017 09:47:53

Neste side
Besvarelse vedlagt

ANALYSE INTERVJU MED MALIKA FAVIANO I NETTAVISEN:

Segmentert tekst	Semantisk implikatur	Pragmatisk implikatur	Problematisering
1) Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben (tittel)	Hijab-saken har vært en voldsom opplevelse (en «storm») for Malika Faviano (MF). MF har gjort et tydelig og klart brudd med hijaben («kastet») og kommer ikke til å ta den tilbake.	MF var lei av å gå med hijab.	Som leser forventer man nå å få svar på hvorfor MF kastet hijaben relativt raskt i brødtekst. MF bruker ikke selv betegnelsen «kaster» hijaben i intervjuet. Nettavisen knytter MFs valg om å slutte å gå med hijab sammen med opplevelsene fra rettssakene og tiden i media. Nettavisen bruker Malika Favianos nye navn, og ikke Malika Bayan, som var navnet hennes under rettssaken.
2) –Det er store kontraster i livet mitt. Det er svært få som klarer å forstå meg. (ingress)		MF har opplevd mye, både på godt og vondt. MF er en unik og gåtefull/dyp person (som svært få forstår). Derfor er det synd på MF.	Løftes fram i ingressen og setter tonen for intervjuet. Skaper en forventning om at Nettavisen skal hjelpe oss med å forstå MF.
3) KASTET HIJABEN: Det er mer enn det som møter øyet med Malika Faviano. (Bildetekst hovedbilde)		Samme som sgm 2. MF har andre sider ved hijaben.	Nettavisen bruker nesten konsekvent «kaster hijaben» om MFs valg. Her uthevet med store bokstaver. Dersom man ser på bilde og bildetekst som en helhet, kan betydningen bli en annen. Bakgrunnen er grå og kald. På bildet synes en tungt sminket MF uten hijab, som ser rett inn i kamera. Ikledd en tynn, utringet hvit t-skjorte som er gjennomsiktig: man kan se BH-en hennes gjennom stoffet. «Det er mer enn det som møter øyet» får med ett en noe mer sarkastisk undertone.

4) Det er mange som har en mening om Malika Faviano. Selv sier hun de fleste tar feil.		MF føler seg misforstått. Mange mener MF er en dårlig person.	Nettavisen fortsetter i samme spor som i sgm 2. Bygger opp et bilde av MF som setter seg i offerposisjon.
5) – Jeg føler meg misforstått. Det er skapt et bilde av meg i media som ikke stemmer, sier Faviano til Nettavisen.	MFs opplever å være misforstått («føler»)	Samme som sgm 4. MF er et offer.	Nettavisen har valgt å ta med dette sitatet i saken, altså gir de MF rom til å forklare seg (og er ikke lenger blant media som skaper et galt bilde av MF).
6) – <i>Hva er galt?</i>			Nettavisens oppfølgingsspørsmål er en presupposisjon: det forutsetter at noe <i>er</i> galt. Desto verre når spørsmålet ikke besvares og svekker MFs ethos i denne sammenheng.
7) – Det er ikke min oppgave å gi en forklaring. De som kjenner meg vet hva jeg står for. Det gjør ikke hele Norge, fortsetter hun.		MF er misforstått. MF trenger ikke å fortelle hva som er galt ... (fordi) ... MF har gode verdier. Resten av Norge ser ikke hva for en god person hun er.	Igjen understrekes poenget fra sgm 2, 4 og 5. Hun unnviker å svare på spørsmålet om hvordan hun er blitt framstilt feil, og spiller heller høyt med sin ethos ved å understreke hvor gode verdier hun har («vet hva jeg står for»). Det kan tolkes som en forsvarsstrategi, som bare hjelper om hun får drahjelp resten av teksten. Journalisten som ikke nødv. spiller på lag, setter da hennes ethos på spill. Det blir en kamp om troverdigheten.
8) Det er ett og et halvt år siden frisør Merete Hodne (48) nektet Malika Faviano – den gang Malika Bayan – adgang til frisørsalongen. Hijaben til Faviano fikk brynefrisøren til å sette foten ned.	Merete Hodne er tro mot sine verdier. Å bære hijab er uakseptabel atferd («sette foten ned»). Merete Hodne er voksen.	MF har byttet navn. MF er vinglete i sin identitet. Skylden for konflikten ligger i hijaben, ikke hos MF.	At Nettavisen bruker navneskiftet i samme setning som hijab-krangelen svekker MFs ethos – det kan tolkes som vinglete. Er hun også vinglete i sin religionstilhørighet? Nettavisen er kjent for sin politiske orientering. Blir MF portrettert som «norsk jente lurt til å bli muslim og bruke hijab, har endelig kastet hijaben og er nå et offer»?

9) Saken havnet helt i høyesterett, men anken ble avvist og frisøren ble dømt for å nektet 25-åringen adgang.	Saken gikk langt («helt»).	MF er ung (dum og naiv).	(Sic!) (å ha nektet). Setningen hører med i avsnittet i sgm 8. Sammen med sgm 10, kan det skape et bilde av MF som ung, dum og naiv i kontrast til 48 år gamle Hodne.
10) – Da jeg anmeldte forholdet ante jeg ikke at saken skulle få så store konsekvenser. Det er helt surrealistisk, sier hun.		MF skjønnte ikke konsekvensene av sine egne handlinger. Det var ikke med overlegg, MF er uskyldig.	MF er tidligere blitt beskyldt for å gå inn i salongen med overlegg. Her renvasker hun seg: hun ante jo ikke at det kom til å gå så langt. Kommentaren blir lest i samspill med sgm 9 over, der Nettavisen har skapt et bilde av MF som ung, dum og naiv.
11) TATER: Malika er stolt av sitt opphav. (Bildetekst)	Ordet «tater» har kulturelt hatt en negativ konnotasjon. Andre negative betegnelser er «fant», «omstreifer» eller «tigger».	MF er stolt over å være i en minoritetsgruppe. MF liker å være «kjerringa mot strømmen».	Et mer nøytralt ord er «reisende» eller «romani». Ordet «tater» vekker oppmerksomhet, men samtidig sympati – taterne har en historie med diskriminering og undertrykkelse. MF føyer seg inn i den historien ved å påkalle seg taterslekt (hennes mor er ½ tater). Her er Nettavisen på fornavn med MF.
12) Ble sjokkert (mellomtittel)	«Sjokkert» er et sterkt ord.		For å bli sjokkert fordrer det en hendelse som sjokkerer. Dessuten sier MF aldri at hun «ble sjokkert», hun sier hendelsen «var sjokkerende».
13) Den såkalte hijab-saken har fått stor oppmerksomhet i norske medier. Et raskt søk avslører over tusen artikler. I kommentarfeltene bobler meningene over.		MF har fått enorm oppmerksomhet.	Nettavisen skrev (sgm 8) at hijaben er årsaken til at MF ble nektet inngang i frisørsalongen. Kritikere vil hevde at det ikke bare var hijaben, men diskriminering fordi MF er muslim. Mange medier brukte betegnelsen «hijab-saken», men det er likevel verdt et tankekors. Ved å bruke navnet «hijab-saken» støtter Nettavisen sin egen påstand i sgm 8.
14) Faviano mener mange har «lett for å glemme» at Merete Hodne nektet å vedta	Dette er MFs mening («mener»). Nettavisen	MF er uskyldig. MF handlet ikke med overlegg.	MF legger «skyld» på politiet og Hodne. Nettavisen bruker etternavnet til MF her. Det virker mer profesjonelt,

boten, og at det var politiet som valgte å ta saken til retten.	bruker etternavnet til MF.		distanserer MF fra både journalist og leser.
15) – For meg blir det rart å høre på når jeg selv kjenner saken best. Det mange åpenbart glemmer er at jeg bare er et vitne. Mange tror også at jeg har blitt rik på denne saken. Jeg har ikke tjent én krone. For meg er dette en prinsippsak, fortsetter hun.	MF følger sine prinsipper («prinsippsak»). MF er uskyldig: har bare vært en observerende part i frisørsalongen («vitne»).	MF er ekspert på hijab-saken. Ellers som sgm 14, sgm 10, sgm 8 og 9: MF handler uselvisk.	Dette segmentet spiller videre på en stor del av MFs egen ethoskonstruksjon hittil i intervjuet. MF framstiller seg selv som uskyldig, prinsippfast, uselvisk, og vet best (ingen andre skal komme og fortelle henne noe om denne saken).
16) – <i>Hva husker du best fra den dagen du ble nektet inngang til frisørsalongen?</i>			
17) – Jeg har vært vant til mange stygge blikk med hijab, men å bli nektet adgang var sjokkerende. Jeg har aldri før fått en så direkte tilbakemelding, sier Malika.	Hijab fører til negativ oppmerksomhet («stygge blikk med hijab»). MF var ikke forberedt: «sjokkerende» viker fra normalen og er et sterkt ladd ord.	Det er synd på MF.	MF bruker her sterke, ladde ord: «aldri før», «nektet adgang», «stygge blikk» og «sjokkerende». Det påkaller sympati hos leseren. «Stygge blikk» er en metonomi som fungerer godt fordi leseren kan se for seg de stygge blikkene i stedet for «negativitet». Nøyaktig hva var den «direkte tilbakemeldingen» som var så sjokkerende? Her brukes for øvrig fornavnet til MF.
18) På spørsmål om hvorfor hun valgte å anmelde frisøren er svaret todelt.			Er svaret egentlig todelt? Er det ikke mer «delvis besvart?»
19) – Jeg er en person som ikke tar meg så veldig nær av ting, men for andre kan en slik opplevelse føre til at de blir veldig lei seg og føler seg utstøtt. Jeg liker ikke at folk blir behandlet urettferdig, sier hun.		MF er ikke nærtagen. MF har gode verdier og edel hensikt: MF tok opp kampen på vegne av andre.	Igjen spiller MF høyt med sin ethos. Hun besvarer spørsmålet delvis, men påberoper seg samtidig sterke moralske kvaliteter i svaret: det var ikke for hennes del i det hele tatt, men for andre. Samme som sgm 15.
20) Kan ikke å svare alle (mellomtittel)	MF er populær («alle» må være		(sic!) (-å) MF er populær.

	svært mange, siden hun ikke kan svare dem).		
21) Det er mange som kontakter Malika Faviano. Mange vil vise støtte, men noen har også helt andre agendaer.		MF er populær, men også mislikt.	Det kommer ikke spesielt godt fram i dette intervjuet at MF er blitt hetset, truet eller er blitt hengt ut i sosiale medier (ABC nyheter 2017).
22) FÅR GÅ I FRED: Etter at Malika Faviano kastet hijaben i februar blir hun ikke like ofte gjenkjent på gaten (bildetekst)	Samme som sgm 1. «Får» gå i fred, er presupponert hun har et ønske om å gå i fred, (og at hun ikke har fått gå i fred før).		Hijaben kobles (av Nettavisen) med å bli gjenkjent på gaten, som er presupponert at hun har et ønske om å gå i fred. Så det at hun får gå i fred, kan (ifølge Nettavisen) være fordi hun har sluttet å bruke hijab. Altså er det å ta av seg hijaben en positiv ting.
23) – Jeg prøver å svare alle så godt jeg kan, men det er vanskelig å overbevise dem som allerede har et bilde av hvordan jeg er. For å være helt ærlig: Hvorfor skal jeg bruke av min tid på å overbevise dem? Da velger jeg heller å svare dem som skriver noe fint, selv om det ikke er alltid så lett med så mange meldinger, sier hun og smiler.	MF er blid/fornøyd («smiler»). MF er populær («mange meldinger»).	MF er oppriktig. MF er forhåndsdømt. MFs tid er verdifull. MF belønner de som er positive overfor henne. MF får mye ros.	(sic!) (ikke alltid er) «Da velger jeg heller å svare <i>dem som skriver noe fint</i> , selv om det ikke er alltid så lett med <i>så mange meldinger</i> ». Dette støtter det bildet som konstrueres i sgm 4, 7, 13, 20 21 og 22. Mens detaljene i kritikken av MF ikke kommer skikkelig fram i dette intervjuet, blir ros/oppmerksomhet/tilbakemeldinger en vesentlig del av MFs ethoskonstruksjon. (Vi skal komme tilbake til rollen MF tar, i drøftingsdelen). Her går intervjuet over i en annen «del».
24) Malika Faviano er i dag mor med delt foreldreansvar til en liten gutt på snart tre år. En gutt med stø kurs mot trassalderen. Eksmannen til Faviano er for øvrig muslim.	MF har vært gift, men har opplevd et samlivsbrudd. («delt» og «eksmannen»).	MF var gift med en muslim. MF har konvertert til islam. Vil MF nå forlate islam?	Dette intervjuet handler om at MF har valgt å legge fra seg hijaben. Når Nettavisen viser til et samlivsbrudd og at mannen var muslim i samme avsnitt, kan man spekulere i om MF vil gå fra islam når hun ikke lenger er bundet til en muslimsk mann (og hun allerede har lagt fra seg hijaben)?

25) – <i>Hvilke verdier er det viktig for deg å gi sønnen din?</i>			Det er interessant at Nettavisen spør hvilke verdier MF vil gi sønnen sin. Mange vil anse verdier som en høyst privat affære, og at de på så måte ikke har nyhetsverdi – i hvert fall ikke sønnens verdier.
26) – Når han blir større blir det viktig for meg at han skal få lov til å finne sin egen vei. Jeg skal være der for ham og støtte ham uansett hvilken vei han velger. Hvorvidt jeg bærer hijab eller ikke, definerer ikke meg som mor, sier Malika.		MF er romslig. MF er en god mor, som er konsekvent over tid/følger opp. MF verdsetter autenticitet («finne sin egen vei»).	MF skiller hijaben fra sin person/personlige kvaliteter. Også her er Nettavisen på fornavn med MF.
27) Fikk kallenavnet «gypsy» (mellomtittel)	Som sgm 11.	MF er et offer.	«Gypsy» har også en negativ konnotasjon.
28) 25-åringen er født i Stavanger, men har bodd flere år i utlandet med sine besteforeldre. Blant annet Spania, Malta og Australia. Morfarens jobb i oljeindustrien førte henne til «the land down under» - Australia. I Spania bodde hun med mormor og gikk på barneskolen, mens oppholdet på Malta var jobb for Malika.		MF har hatt en ustabil oppvekst. MF er bereist.	Det første avsnittet som handler om oppveksten til MF omtaler ikke foreldrene hennes. Vi aner allerede her at det kan ha vært en ustabil oppvekst, og at det er muligheter for at MF tidlig kom skeivt ut. Også her er Nettavisen på fornavn med MF.
29) – Jeg ser på meg selv som 100 prosent norsk, men jeg er av tater-slekt. Det er jeg stolt av. I tillegg har jeg en far som er italiener, forklarer hun.	MF har norske verdier («100 prosent norsk») Ellers som sgm 11 og 27.		Norske verdier har generelt stor appell hos det norske folk. På den andre siden har tater tidligere vært forfulgt og uglesett. Sånn sett kan MF hente både støtte og/eller gjenkjennelse og sympati fra leseren gjennom dette avsnittet.
30) Før hun konverterte til islam het hun Charlotte	Som sgm 11, 27 og 29.	MF var en outsider. MF er vinglete.	Også som sgm 8, om navneskiftet. Men dette er et annet navneskifte, fra

Antonsen, men navnet ble ikke flittig brukt. På ungdomsskolen gikk hun nemlig under kallenavnet «gypsy» - på godt norsk «sigøyner». Moren er norsk, men halvt tater.			Charlotte Antonsen til Malika Bayan. Nettavisen bygger med det ned MFs ethos fra tiden før hun sluttet å bruke hijab. Dette passer inn i framstillingen fra sgm 3, 6, 8, 9, og 10: som ung, dum, naiv og vinglete. Dette er det første stedet moren nevnes i teksten.
31) – Det var ingen som kalte meg for Charlotte på ungdomsskolen, men jeg følte meg ikke mobbet, forteller hun.		MF var en outsider.	MF ble kalt «gypsy», men følte seg ikke mobbet. Som sgm 11.
32) SKAPER REAKSJONER: Meldingene tikker jevnt og trutt inn til Malika Faviano sin mobil. Ikke alle støtter henne. (Bildetekst)		Som sgm 21 og 23.	
33) – <i>Hvilket forhold har du til religion?</i>			Nettavisen skifter emne. Svaret på hvorfor hun la vekk hijaben har ikke kommet ennå.
34) – Det reddet meg ut av en farlig vei i slutten av tenårene. Det fikk satt meg på plass – det fikk jeg til å tenke igjennom ting. Der og da var det et riktig og viktig valg, sier hun.	MF var i fare («farlig vei»). MR var på avveie («satt meg på plass»). Islam er ikke nødvendigvis det riktige valget for MF nå («der og da»).	MF trengte religionen. Den trenger hun kanskje ikke lenger?	(sic!) («det fikk meg til å tenke igjennom ting»). Tenke gjennom ting – hvilke ting? Dette passer inn med Nettavisens implikasjoner om en ungdom på ville veier.
35) – <i>Hvor er du om fem år?</i>			
36) – Jeg håper jeg har fått stabilitet i livet mitt. Jeg er lei av å kjempe og sette meg selv til siden for andre. Nå er det viktigste for meg å bli lykkelig og slå meg til ro. Kanskje jeg flytter til Oslo.	MF har ikke stabilitet i livet (presupponert av «fått»). MF er ikke lykkelig (presupponert av «bli»).	MF drømmer om forandring i livet / er ikke tilfreds med slik det er nå.	«Jeg er lei av å kjempe og sette meg selv til siden for andre», sier MF. Men det er akkurat de egenskapene hun påberoper seg i sgm 15 og 19.

37) Bodde i fosterhjem (mellomtittel)	Det er synd på MF («fosterhjem»).		Som sgm 28 og 34, MF hadde en tøff oppvekst. At det løftes opp i mellomtittel forsterker poenget. Nytt tema i intervjuet.
38) Malika Favianos vei til islam har vært lang og til tider hard.		MF har hatt det vanskelig.	Ellers samme som sgm 34. Men selve «veien til islam» beskriver MF ikke som vanskelig i dette intervjuet. Det er vel heller tiden før islam hun beskriver som vanskelig.
39) – <i>Hvordan vil du beskrive oppveksten din?</i>			
40) – Noen ganger veldig bra, andre ganger veldig dårlig. Det var store kontraster i oppveksten min. Fra å ha det veldig greit, til ikke å ha det så greit. Vi reiste mye og bodde mye i utlandet, sier Malika.	Dette sitatet understreker poenget fra sgm 2, bare sterkere («veldig bra, veldig dårlig, store kontraster, veldig greit, reiste mye, bodde mye»).	Samme som sgm 2: MF har opplevd mye, både på godt og vondt.	MF understreker poenget fra sgm 2 igjen. Det minner leseren på det som satt tonen i intervjuet. Her er Nettavisen på fornavn med MF igjen.
41) Da hun kom tilbake til Norge gikk det skeis.			
42) – Mine foreldre hadde store rusproblemer, så jeg måtte bo hos mine besteforeldre. Der hadde jeg det fint, forteller hun.	MF hadde det ikke fint hos sine foreldre («Der hadde jeg det fint» om besteforeldrene).		Har foreldrene ikke fått mulighet til samtidig imøtegåelse?
43) I RETTEN: Her da ankesaken var oppe i Gulating lagmannsrett i Stavanger. Malika Bayan helt til venstre i bildet og Merete Hodne ytterst til høyre.			Her bruker Nettavisen det gamle navnet til MF, Malika Bayan.
44) Da morfaren døde av kreft i 1999 havnet Malika tilbake hos moren sin. Mormor var syk og kunne ikke	MF var svært ung da hun ble overlatt til seg selv («Jenta», 15 år).	Det er synd på MF.	Her er også Nettavisen på fornavn med MF. Det synes å være sammenfallende med de delene av intervjuet som går på de mer personlige aspektene ved MFs liv.

lenger passe på jenta som da var blitt 15 år.			
45) – Jeg falt mellom fingrene til systemet. Mamma hadde mer enn nok med seg selv. I tillegg var ikke jeg den enkleste tenårings å hanske med ...		MF er et offer. MF er åpenhjertig og kan ta selvkritikk. MF kan se flere sider av en sak.	At MFs mor hadde mer enn nok med seg selv, burde kanskje ikke fått stå uimotsagt. Da kan MF konstruere en historie rundt seg selv som et offer, og ingen kan verifisere det hun sier.
46) – ... jeg har alltid vært redd for å vise følelser, og fremstår kanskje som kald. For meg er det å vise følelser det samme som å være sårbar, sier hun.	MF er ikke egentlig kald («fremstår»).	MF er redd for å bli såret.	MF støtter her bildet hun tegner av seg selv i sgm 2 og for så vidt også sgm 40.
47) Løsningen ble fosterhjem. Først i helgene, så gradvis mer.	Som sgm 37.		Som sgm 28 og 34 og 37.
48) – Jeg har fortrenget veldig mye. Mitt liv har hatt mange epoker. Jeg føler meg kanskje mer som en 40-åring – men av og til som en 15-åring, sier hun og fortsetter:	MF er erfaren og vis («40-åring»). MF er samtidig ung og uerfaren («15-åring»). MF har opplevd mye vondt (presupponert fra «fortrenget veldig mye»).		Samme som sgm 2 og sgm 40. MF spiller for øvrig igjen høyt med sin egen ethos, men også med pathos. Det er vanskelig å ikke få sympati for en som har opplevd de tingene som MF beskriver i dette intervjuet.
49) – Det er store kontraster i livet mitt. Det er svært få som klarer å forstå meg.		MF har opplevd mye, både på godt og vondt. MF er en unik og gåtefull/dyp person (som svært få forstår). Derfor er det synd på MF.	Samme som sgm 2 og sgm 40. Dette er det sitatet som er løftet opp i ingress.
50) Byttet ut hest med boksehansker (mellomtittel)	MF har en aggressiv side («boksehansker»).	MF er ikke redd for å gjøre store endringer i livet.	«Boksehansker» antyder at MF har en aggressiv side, eller at hun har hatt behov for å få utløp for noe. Hest er noe

			«alle jenter» liker å gjøre, mens boksing er mer uvant.
51) I mange år var hest best for Malika Faviano. Sin første ponni fikk hun som tidlig tenåring, og da hun var 16 år fikk hun flere gode plasseringer i ulike mesterskap som ponnirytter.	MF var bortskjemt («fikk» ponni).	MF er dyktig og dedikert.	MF snakker om de store kontrastene i livet sitt. Dette er tilsynelatende en av dem. Hestesport er sett på som en dyr sport, og gir en viss prestisje i enkelte miljøer. Det er ikke forbeholdt alle å ha sin egen ponni. I tillegg beskriver Nettavisen her tiden før MF konverterte til islam. Hun framstilles på en annen måte enn i introen av intervjuet.
52) – All min tid gikk med til å ri hest. Det var treninger, konkurranser og mye reising. Jeg tok også fri fra skolen ett år og utsatte videregående for å satse på hest. Det er mange som ikke vet det, sier Faviano og ler.	MF var proff («trening», «konkurranser», «reising», «utsatte videregående», «satse»).	MF skryter.	Hvorfor ler egentlig MF mot slutten av sitatet? Er det noe journalisten i Nettavisen har lagt inn, eller lo MF faktisk under intervjuet? Det er ikke morsomt det hun sier, så det handler ikke om å ha humor. Dermed kan det være hun ler fordi hun synes det er underholdende at «mange» ikke vet at hun har andre sider enn det som kommer fram i media (ref. tidligere segmenter).
53) –Hesteinteressen har jeg arvet etter mamma. Hun har alltid drevet med hest. Allerede som liten var jeg med i stallen, fortsetter hun.		MF er sin mors datter. MF er en løgner.	Dette står i kontrast til sgm 42 og 45, der MF sier at mor ikke hadde tid til annet enn seg selv. Er MF en løgner? Overdriver hun problematikken for sympati?
54) PÅ HESTERYGGEN: Den gang het hun Charlotte Antonsen og markerte seg skarpt i ulike mesterskap. (bildetekst)		MF tidligere «jeg» CA hadde et godt liv.	Nettavisen kobler det gamle navnet til MF med det å gjøre det skarpt i mesterskap. Slik kan leseren danne seg et bilde av en jente som hadde det godt da hun het Charlotte.
55) I hestemiljøet møtte hun også barn av svært rike foreldre, blant annet døtrene til Johan H. Andresen.		MF sammenlikner seg med døtrene til Andresen.	Hvorfor nevner hun dette? Det kan hende at MF mener at det skaper ethos å ha «lekt med de rike barna». At hun på det tidspunktet var likestilt med dem.

56) – Katharina og Alexandra Andresen deltok på mange av de samme stevnene som meg. Det var en fin tid, sier hun.	MF er beskjeden («Det var en fin tid»).	MF skryter. Å henge med Andresen-jentene var stas. Som sgm 54 og 55.	Som sgm 54 og 55. «Det var en fin tid» tyder på at MF er beskjeden og holder tilbake. Implisitt virker det som hun synes det var mer stas enn det hun sier med ord.
57) Men det tok slutt. Faviano ga seg og fikk andre interesser.	MF fikk flere interesser enn hva som nevnes her. («andre»)		«Andre interesser» kan også siktes til islam, som hun etter hvert også fattet interesse for.
58) – Jeg gikk lei og ble mer fasinert av gutter og fester. I tillegg begynte jeg med boksing, men hanskene ble lagt på hyllen etter en lei slåsskamp på skolen, forteller hun.	MF har problemer med aggressivitet («lei slåsskamp på skolen»).	MF er åpenhjertig. MF styres av lyster. MF tar dårlige valg.	(sic!) (fascinert). MF forteller åpenhjertig om «negative» kvaliteter som slåsskampen. Samtidig vet vi ikke hva hun holder tilbake. Hun sier hun ble mer fascinert av gutter og fester, noe som kan tyde på at hun tar dårlige valg, og gjerne styrt av lyster. Det opplyses ikke om hvem som startet slåsskampen, men siden det var MF som bokset, er leseren tilbøyelig til å tro det var henne.
59) Kan ikke fortelle alt (mellomtittel)	MF holder noe informasjon tilbake. («alt»).	MF er hemmelighetsfull.	Mellomtittelen tyder også på at MF ikke «kan» fortelle alt. Men i sitatet sier hun at «det er ikke slik at folk har rett til å få vite alt». Hun vil altså ikke fortelle alt. «Kan» tyder på at det er utenforliggende faktorer og ikke MF selv som velger å ikke fortelle alt.
60) Nå kjenner hele Norge henne gjennom den såkalt hijab-saken. Faviano forteller at mange har spekulert i om besøket til akkurat den bestemte frisørsalongen var med overlegg. Det avviser hun kontant.	MF er landsdekkende kjendis («hele Norge»).		(sic!) (såkalte). Som sgm 13. Først her, mot slutten av intervjuet, får vi vite at mange har spekulert i om besøket til frisøren var med overlegg. Her omtales MF for øvrig med etternavn igjen.
61) – Det var det ikke – og om det så var, så hadde ikke det forandret saken. Dette er en ulovlig	MF styrker sin ethos ved å bruke dommen. («ulovlig		Dommen i Hodne-saken er kommet da dette intervjuet publiseres. Dermed kan MF bruke dommen som grunnlag for sin egen ethos-bygging.

forskjellsbehandling, sier hun.	forskjellsbehandling»).		Argumentet holder egentlig ikke vann, for det faktum at det var ulovlig ble ikke slått fast før lenge etterpå.
62) Hun påpeker at mange likevel velger å dømme henne basert på saken med frisøren.	MF er forhånds dømt («dømme»).	Som sgm 21 og 23. MF er forhånds dømt.	Nettavisen fortsetter å påpeke hva slags negativitet MF har måttet gå gjennom på grunn av frisør-saken, og indirekte gjennom hijaben hun bar.
63) I RETTEN: Her er Malika Faviano da saken mot Merete Hodne var oppe i Jæren tingrett. Hodne ble til slutt dømt for å ha kastet Faviano ut av salongen sin fordi hun brukte hodeplagget hijab. (Bildetekst)			Samme som sgm 61 og sgm 8. Det er imidlertid først i denne bildeteksten at vi får vite at Hodne ble dømt.
64) – Det er trist å se at folk kan være så trangsynte og bruke en så liten del av hjernen sin. Det blir det samme som om jeg skulle hate Merete Hodne for hennes handling. Det gjør jeg ikke. Du skal huske på at jeg gikk med hijab i nesten tre år før jeg gikk til denne frisørsalongen, sier hun.	MF er ikke trangsynt.	MF synker ikke til et så lavt nivå som å hate Hodne. MF er uskyldig.	MF spiller på sine verdier, som vi gjennom hennes sitater har fått inntrykk av at er svært gode. Derfor kan MF nå bruke de verdiene som motsetning til «folk», som hun kaller trangsynte. Hun svarer også delvis på beskyldningene om at hun gikk inn i frisørsalongen med overlegg. Men det ene motsetter ikke det andre: MF kan godt ha gått inn i salongen med overlegg selv om hun hadde brukt hijab i tre år.
65) – <i>Hva er ditt forhold til Merete Hodne i dag?</i>			
66) – Ingenting. Jeg ønsker henne alt vel og bærer ikke nag. Tross alt. Jeg kjenner henne ikke, sier Malika.	MF bebreider Hodne («tross alt»).	MF har gode verdier.	Fordi MF bruker «tross alt» blir det vanskeligere å tro på at hun ikke bærer nag. Men igjen påberoper hun seg sterke, moralske verdier.
67) – <i>Hvorfor har du nå kastet hijaben?</i>	Som sgm 1: MF har gjort et tydelig og klart brudd med hijaben («kastet») og		Dette lovet Nettavisen svar på i tittelen. Først nå kommer spørsmålet. Spørsmålet handler om MFs private religionsutøvelse. Det er

	kommer ikke til å ta den tilbake.		interessant at dette anses som vesentlig for leserne.
68) – Det har skjedd en stor endring i livet, og jeg er nå kommet til et punkt hvor jeg er usikker på om valgene jeg har gjort er riktig. Har min tilknytning til islam vært av eget ønske, eller har jeg tatt et valg basert på forventninger til meg? Spør Malika.	MF er usikker («Spør Malika»).	MF fraskriver seg ansvar. MF er et offer for religionspress. MF er lettpåvirkelig. MF er ikke konsekvent over tid.	(Sic!) (livet mitt). MF åpner opp for at hun ble presset til å gjøre valget om å konvertere til islam. På den ene siden kan det styrke MFs ethos at hun er åpenhertig om at hun har blitt påvirket av forventninger rundt henne, på den andre siden kan det svekke MFs ethos at hun er lettpåvirkelig.
69) – <i>Er du ikke muslim ...</i>	«...» kan være så mangt.		«...» kan bety at MF avbryter journalisten. Eller at journalisten legger inn en slags kunstpause – for å understreke et poeng.
70) – ... jeg er ikke-praktiserende, sier hun, som ikke ønsker å gå ut med mer om hvorfor hun kastet hijaben.	Som sgm 1: MF har gjort et tydelig og klart brudd med hijaben («kastet») og kommer ikke til å ta den tilbake.	MF er hemmelighetsfull.	Leserne ble i tittel lovet å få vite hvorfor MF kastet hijaben. Nå vil hun ikke gå ut mer om hvorfor. Nettavisen bruker begrepet «kaste hijaben» fem ganger i intervjuet, til tross for at MF aldri selv bruker det.
71) – Jeg håper folk kan tenke at det er mer til i historien enn det man får vite. Jeg har et liv og lever ikke i media. Det er ikke slik at folk har rett til å vite alt, sier Malika.		Som sgm 2: MF har opplevd mye, både på godt og vondt. MF er en unik og gåtefull/dyp person (som svært få forstår).	Dette poenget startet intervjuet i ingressen, og det avslutter intervjuet med det siste sitatet.

ANALYSE INTERVJU MED MAH-RUKH ALI I AFTENPOSTEN AFTEN:

Segmentert tekst	Semantisk implikatur	Pragmatisk implikatur	Problematisering
1) SLAGKRAFTIG DEBATTANT: Slegga fra Vinderen (overskrift)	Mah-Rukh Ali (MRA) er en offensiv debattant som gjør kraftig inntrykk («slagkraftig» og «slegga»).	MRA er norsk. MRA er en dyktig debattant.	Allerede i tittel gjør Aftenposten det klart at MRA er norsk («fra Vinderen»). «Slegga» gir assosiasjoner til noe som kommer inn og river ned alt på sin vei.

2) MAH-RUKH ALI (14) Hardtslående kritiker i innvandrere debatten, 9. - klassing. (profil/presentasjon)	Som sgm 1.	MRA er klok for alderen. MRA har tyngde.	Få linjer inn i saken har MRA allerede fått tyngde som en stemme man ikke kan overse: «hardtslående», «slagkraftig», «slegga».
3) Hun er ikke pakistaner, har ikke fullført ungdomsskolen og har aldri bodd noe annet sted enn Oslo. Likevel satte hun i gang høstens innvandrere debatt i mediene. Pass på: Hun ønsker makt.	MRA kan bli en trussel. Noen bør frykte MRA. («Pass på: hun ønsker makt»)	MRA er norsk. MRA er uskolert. MRA evnet å starte debatt til tross for at hun manglet forutsetningene for det.	Her definerer Aftenposten MRA som norsk, til tross for at hun er av utenlandsk opphav. Samtidig spiller avisa på enkeltes frykt mot utlendinger: «Pass på: hun ønsker makt!». Hun er litt som Askeladden, som dukker opp uten forutsetninger, men vinner hele kongeriket. MRAs ethos styrkes av avisa.
4) Mah-Rukh Ali. Lær deg navnet på 14-åringen først som sist, dersom du har tenkt å følge med i innvandrere debatten.	Som sgm. 2. MRA er klok for alderen («14-åringen»).	MRA er en person av betydning, og kommer til å gjøre store ting.	Aftenposten fastslår MRAs ethos, og henvender seg direkte til leseren: dette er en viktig person, som du ikke må overse.
5) Mah-Rukh er et persisk navn som betyr «månenes ansikt». 9.-klassingen på Ris ungdomsskole har det siste året levd opp til navnet ved å gjøre det månelyst både for Carl I. Hagen, Unni Wikan og de forfatterne hun sterkt kritiserer som bokanmelder.	MRA har faglig tyngde («bokanmelder»).		Igen slår Aftenposten fast MRA sin ethos, nå ved å vise til hva hun allerede har oppnådd. «månelyst», «sterkt kritiserte» er med på å forsterke inntrykket av MRA som en kvalifisert debattant. Siden Mak-Rukh er et persisk navn, aner vi at MRA har utenlandsk opphav.
6) - For et par år siden var jeg uerfaren. Nå har jeg lært. Jeg vil alltid bruke kreftene mine på å si ifra om ting i offentligheten som opprører meg, utbryter 14-årige Ali fra sin families gråfarvede enebolig på Vindern.	MRA er erfaren (var «uerfaren», nå «lært»). MRA har makt («kreftene mine»). MRAs familie er en typisk norsk familie («fra sin families gråfarvede enebolig på Vindern»).	MRA har gode verdier.	MRA framstiller seg selv som en som allerede har makt, og som har erfaring i å bruke den. Ved å påkalle gode verdier vil hun antageligvis møte sympati hos leseren. I tillegg bygger Aftenposten ytterligere opp MRAs ethos ved å løfte fram hennes norske side, norske verdier. Den «typiske norske» familien skaper identifikasjon hos leserne.

7) Hagen kom på besøk (mellomtittel)			At MRA har fått besøk av en politiker bidrar ytterligere til å forsterke den ethos hun har, og MRA som en stemme man skal regne med i framtiden.
8) I et helsides innlegg i VG i september anklaget hun sosialantropologiprofessor Unni Wikan for sitatfusking og for å ha misbrukt hennes ord.	MRA har tyngde (fikk en helside i VG).	MRA er ikke redd for å si fra om urett. MRA har god moral.	Igjen framstiller Aftenposten MRA med sterk ethos - som i sgm 1, 3, 4 og 5.
9) Årsaken var at Wikan både i debattinnlegg og stort intervju hadde kritisert det flerkulturelle bladet Samora for å ha valgt henne som anmelder av en bok om en pakistansk kvinneskjebne.	MRA møtte kritikk i flere kanaler (både «debattinnlegg» og «stort intervju»).		Debatten MRA har engasjert seg i, er stor. Både helsider i en av landets største aviser, og debattinnlegg og store intervjuer. MRA møter altså kraftig motstand. Implisert her er at Wikan mener at MRA ikke kan anmelde en bok om en pakistansk kvinneskjebne, når hun ikke er pakistansk selv.
10) Da professor Thomas Hylland Eriksen i tirsdagens Dagbladet oppsummerte de to polene i norsk innvandrerddebatt, trakk han frem denne ordvekslingen som det aktuelle eksemplet.	MRA er en vesentlig stemme i debatten («professor» trakk fram eksempelet).		Debatten som MRA satt i gang er blitt trukket fram av en professor som aktuelt eksempel. Aftenposten styrker igjen MRA ethos – debatten hun er med på er vesentlig og viktig og hennes stemme er et vesentlig bidrag.
11) Etter at Mah-Rukh prydet førstesiden av Aftenposten i fjor vår, på grunn av sitt skarpe leserinnlegg om norsk fremmedfiendtlighet, har hun en rekke ganger befunnet seg i medienes søkelys.	Som sgm 8: MRA har tyngde (førstesiden av Aftenposten). MRA skriver godt («skarpe»).	MRA er aktuell og har nyhetsverdi: MRA er av vesentlig betydning for innvandringsdebatten.	Førstesiden av Aftenposten er ikke forbeholdt hvem som helst. Her framstiller Aftenposten MRA som aktuell og med nyhetsverdi. Det betyr at Aftenposten også styrker egen ethos ved å trykke sak om MRA.
12) Det fører også til reaksjoner fra mindre velartikulert hold. For ett år siden våknet familien på seks opp og oppdaget at huset var oversprayet med hakekors og nynazistiske slagord.	Det gikk ut over hele MRA sin familie («familien på seks»).		Aftenposten spiller også på pathos («familien på seks»). I tillegg var ikke huset bare sprayet, men «oversprayet», ifølge Aftenposten. Hakekors og nynazistiske slagord vekker også pathos, i sterk grad.

13) - Klart jeg blir skuffet når slikt skjer. Den hendelsen som imidlertid har såret meg mest hittil i livet, var da Carl I. Hagen samme kveld nektet å vaske bort taggingen fra husveggen.	MRA tror godt om folk («skuffet» og «såret»).	MRA har gode verdier.	MRA spiller ikke i like stor grad på pathos med tanke på familien. Utspillet mot Carl I. Hagen har appell både til pathos og logos, med tanke på at han er politiker og offentlig person, som man tenker at fordømme en slik handling.
14) Med et dusin avis-, radio- og TV-journalister på slep, dukket formannen i Fremskrittspartiet opp sammen med SVs Kristin Halvorsen, etter at hun hadde invitert dem hjem til seg. I nesten en halv time satt Carl I. Hagen og snakket med henne i sofaen på Vinderen.	MRA er vesentlig og aktuell («dusin [...] journalister»).	MRA er viktig.	Framstående politikere møter opp da MRA inviterer. Dette styrker MRAs ethos som i sgm 7, 10, 11. At Hagen og Halvorsen i tillegg har med seg et dusin avis-, radio og TV-journalister, styrker den framstillingen av MRA som nyhetsverdig og vesentlig. (Det hadde ikke fulgt et dusin journalister på slep om Hagen hadde dratt på besøk til sin mor). I tillegg kommer konflikten mellom Hagen og MRA og sensasjonen ved en ung, muslimsk jente som står fram med meningene sine offentlig.
15) Respekterer Hagen (mellomtittel)		MRA er rettferdig og storsinnet.	MRA har respekt for sine motstandere, selv om de ikke nødvendigvis respekterer henne.
16) - Jeg søkte personen i politikeren, men Hagen avviste meg og ville ikke fordømme handlingen. Selv om jeg er uenig med Hagen, respekterer jeg ham som person og ser på ham som en dyktig politiker som får frem sitt budskap.	MRA er storsinnet («søkte personen», «avviste meg»). MRA er rettferdig («respekterer »).	MRA har bedre verdier enn Hagen.	MRA styrker sin ethos ved å være rettferdig – hun respekterer Hagen som en person og roser ham som en dyktig politiker. Samtidig appellerer hun til pathos ved å si at hun søkte personen i politikeren hos Hagen, som avviste henne. Det er motsatt av verdiene hun selv implisitt sier hun står for.
17) Rukh forteller rolig om opplevelsene sine det siste året, i en til tider noe inkonsekvent blanding av ukuelig, ungdommelig selvsikkerhet og	MRA er avbalansert («rolig» og «velbalansert ettertenksomhet»). MRA		Aftenposten bruker feil navn. Mah-Rukh heter Ali til etternavn. Her beskriver Aftenposten henne direkte: «ukuelig, ungdommelig selvsikkerhet og

velbalansert ettertenksomhet.	har selvtilitt («ukuelig, ungdommelig selvsikkerhet »)		velbalansert ettertenksomhet». Det er positivt ladde ord, som styrker MRAs ethos.
18) Hun er lei av å forklare at hun er født og oppvokst i Oslo, at hun er norsk selv om hun er muslim, at hun ikke er undertrykket og må gå i posebukser og lang skjorte, at hun trener karate og har orange belte, snart grønt, selv om foreldrene opprinnelig er fra Pakistan og kom hit i 1975.	MRA er tøff («trener karate»).	MRA har norske verdier. MRA bryter med fordommer. MRA er kvinnelig muslim, men blir ikke undertrykket.	MRA definerer seg selv som norsk, med norske verdier, selv om foreldrene opprinnelig er fra Pakistan. Hun har norske verdier og trener kampsport, noe som kanskje bryter med forestillingene om hva en muslimsk jente på 90-tallet kunne gjøre? Dette er det første stedet i intervjuet at det står rett ut at MRA er muslim. At en muslimsk ungjente skaper så mye debatt som MRA gjorde i 1996, kan ses på som ganske sensasjonelt.
19) Familieråd (mellomtittel)		MRA er familiekjær.	Familien er viktig for MRA.
20) - Hvorfor jeg er så mye mer engasjert enn de andre jentene i klassen? Vet ikke, men kanskje det er fordi jeg opplever problemene på kroppen daglig. Uansett hvor norsk jeg er, blir jeg automatisk plassert inn i innvandringsdebatten.	MRA har egentlig ikke noe i innvandringsdebatten å gjøre. («uansett hvor norsk jeg er, blir jeg automatisk plassert[...]»)	MRA har gode verdier, er veldig engasjert.	MRA framhever igjen at hun er helt norsk, og at hun ikke egentlig har noe i innvandringsdebatten å gjøre.
21) Moren Yasmin er adjunkt på Smestad skole, faren Mujahid har vært journalist i NRK i en årrekke. Hver søndag samles Mah-Rukh, foreldrene og de tre småbrødrene til familieråd, hvor problemer og hendelser den siste uken tas opp til drøfting.	Familien er en helt vanlig familie (mor «adjunkt på Smestad skole», far «journalist i NRK»).	MRA er familiekjær.	Familien (som bor i et helt vanlig grått hus på Vindern, sgm 6 og 14) er helt ordinær. Foreldrene har gode jobber (som forutsetter god språkevne) og familien er tett knyttet sammen. Det styrker MRA ethos.
22) Men artiklene, og dette intervjuet, står hun for selv, uten hjelp og diskusjon med andre.		Ingen har bestemt hva MRA skal gjøre eller si.	Selv om MRA er muslim blir hun ikke undertrykket. Engasjementet er hennes og hennes alene.

		MRA er ikke undertrykket.	
23) Da hun var fire år gammel bestemte hun seg for å bli journalist.	MRA tar avgjørelser basert på grundig vurdering over tid (ideen ble født allerede da hun var «fire år»).	MRA vil ha makt.	Journalistene kan gjøre en forskjell gjennom samfunnsoppdraget.
24) - Jeg hadde kanskje ikke tenkt så nøye over det den gang. Men etter grundige overveielser er jeg nå ikke lenger i tvil. Media har nemlig hovedansvaret for hvordan folk oppfatter hendelsene i verden, alt går på medias premisser. Pressen har makt. Her vil jeg være med å påvirke med mine kunnskaper, for slik å nyansere det bildet som i dag gis av fremmedkulturelle.	MRA tar avgjørelser basert på grundig vurdering over tid («grundige overveielser»).	MRA er idealist. MRA er ambisiøs. MRA vil gjøre en forskjell. MRA har sterke verdier.	I sgm 3 skriver Aftenposten litt sarkastisk: «Pass på: hun vil ha makt». MRA nevner makt både her og lenger ned i intervjuet. Det at MRA synes å være en idealist styrker hennes ethos – i hvertfall hos enkelte i lesergruppen til Aftenposten.
25) I tillegg til avisdebattene hun fører, er hun fra i høst også redaktør av skoleavisen på Ris ungdomsskole.		MRA er intellektuell.	Dette bidrar til ethoskonstruksjonen i sgm 1, 2, 3, 8, 10 11 og 14. MRA har faglig tyngde og er en kvalifisert debattant. Aftenposten har foreløpig ikke vært kritiske til MRA, men kun bygget lag på lag med ethos hos MRA.
26) - Ta dette eksemplet med å skille gutter og jenter i egne klasser på barneskolen. Jeg synes ikke det er en god idé, men enkelte muslimske miljøer har argumentert for et slikt skille i mange år. Da er det blitt avvist som diskriminerende og kvinnefiendtlig. Men da skolesjefen nylig gikk ut i Aftenposten og støttet norsk		MRA er ikke redd for å si mot muslimske miljøer. MRA har norske verdier. MRA er engasjert.	Her bruker MRA logos for å bygge ethos. Hun kommer med argumenter som implisitt sier at hun har norske verdier og at hun ikke er redd for å gå imot de muslimske miljøene i en diskusjon.

forskning som går inn for slik oppdeling, legger man plutselig vekt på den positive siden også. Dessverre blir alt ikke-norsk gjort så uforståelig i media i dag			
27) - Jeg vil ha makt (mellomtittel)		MRA har ambisjoner.	Aftenposten gjentar dette punktet flere ganger i løpet av intervjuet.
28) Ungdomsskoleeleven satser også på andre karriereveier enn journalistikken. For ett år siden meldte hun seg inn i SU (Sosialistisk Ungdom), der hun nå sitter i det anti-rasistiske arbeidsutvalget.		MRA er driftig og ambisiøs og er drevet av et sterkt indre kompass.	Aftenposten fortsetter i samme stil. En rolle i politikken kan ytterligere styrke MRAs ethos. For å nå fram til en slik rolle som i det anti-rasistiske arbeidsutvalget kan man tenke seg at MRA har måttet inneha en del kvaliteter: som å være idealist eller ha et sterkt indre moralsk kompass, være målrettet, driftig og arbeidssom eller ambisiøs.
29) - Jeg vurderte AUF også. Var på en del av møtene der i fjor. Det er nok lettere å komme seg frem til en maktposisjon innenfor arbeiderbevegelsen. Men SU ligger foreløpig mitt hjerte nærmest.	MRA følger sitt hjerte («ligger mitt hjerte nærmest»). MRA bruker tid på å ta en beslutning («vurderte» var på møter «i fjor»).	MRA tar sine valg både basert på logikk («vurderte») og ved å følge hjertet.	Her nevner MRA igjen dette med makt. Det er sentralt i dette intervjuet. Hun beskriver at hun tar sine valg basert både på vurderinger og ved å følge hjertet.
30) - Du vil ha makt, altså? (spørsmål fra journalisten)			Oppfølgingsspørsmål fra Aftenposten. MRA har allerede nevnt makt i sgm 24 og 29. Aftenposten har brukt makt i sgm 27 (mellomtittel), og igjen nå. «Makt» kan sies å ha en sterk konnotasjon. Det skremmer motstanderne, og motiverer tilhørere.
31) - Ja, jeg vil ha makt for å påvirke, for å få gjennomslag for meninger jeg står for. Jeg er langt mer redd for ikke å få makt enn		MRA er ærlig om sine ambisjoner. MRA har	Som sgm 24 og 28, og 30. «Makt» kan ha en sterk konnotasjon. MRA spiller videre på pathos, da hun sier at

å få det. - Broiler? - Kanskje litt. Jeg vil inn på Stortinget, er ikke noe redd for å si det. Lengre enn det har jeg imidlertid ikke tenkt. Men jeg vet en politisk karriere vil bli tøff å makte med mitt utseende. Jeg må være ekstra tøff for ikke å bli tråkket på. Jeg håper jeg vil klare det.		sterke verdier.	utseendet hennes (som kvinne med pakistansk opphav?) vil hindre henne.
32) - ØNSKER MAKT: Dette er 14-åringen fra Vinderen som helt alene krangler med alt fra stortingspolitikere til professorer og forfattere: Mah-Rukh Ali. (bildetekst)	MRA er ung («14-åringen»). MRA er norsk («fra Vinderen»). MRA er en krangelfant («krangler»).	MRA krangler med mennesker med høy ethos.	Igjen understreker Aftenposten «makt»-poenget, som i sgm 24, 28, og 30. Aftenposten skriver videre at hun «krangler» med mennesker som på grunn av yrket har høy ethos.
33) I AVISEN: 17. Mah-Rukh Ali hadde hele debattsiden i Norges største avis, VG, alene 17. september i år. (bildetekst)	MRA er vesentlig og unik («hele debattsiden», «alene»).		Som sgm 8, 9, 10, 11 og 14. MRA er vesentlig, aktuell og nyhetsverdi. Det er sjelden en får en hel debattside alene, MRA er i så måte unik.
34) PÅ FØRSTESIDEN: 5. mai i fjor markerte Mah-Rukh seg stort første gang. (bildetekst)	Samme som sgm 33.		Som sgm 8, 9, 10, 11 og 14. Det er gjort et stort poeng ut av hvordan MRA er blitt dekket tidligere i media. Det framstår som en slags hylling av MRA, og bidrar til å bygge opp hennes ethos.

Intervjuet sto på trykk i Aftenposten 25.10.1996.

"Jeg synes jenta skriver så godt."

Skolebyråd Gro Balas i Aftenposten 8. mai 1995, om Mah-Rukhs artikkel. "Jeg vil ikke være med og male over hakekorset på huset ditt . . . Du er en politisk aktør. Hadde du vært naboen min, og bedt meg om hjelp til å male over hakekorset, ville jeg gladelig stilt opp." Carl I. Hagen hjemme hos Mah-Rukh, VG 7. oktober 1995.

"Du har ikke tilpasset deg på din normale norske skole." Carl I. Hagen til Mah-Rukh, VG 7. oktober 1995.

"For det andre, hvordan kan hun våge å påstå at jeg ikke er mer enn en ung, naiv unge? . . . Hvis man ikke kan tåle en kritikk av en bok, så er det ikke lenger snakk om ytringsfrihet. Da handler det om ting man selv

vil og ikke vil høre - slik som Unni Wikan." Mah-Rukh Ali i helsides innlegg i VG 17. september 1996.

FAKTARAMME

VEIEN FREM Født 1. nyttårsdag 1982 på Ullevål sykehus. Vokste opp på Ellingsrudåsen. Flyttet med familien til Vinderen etter 5. klasse. Går for tiden i 9. klasse på Ris ungdomsskole. Bestemte seg som fire-åring for å bli journalist. Er nå nyvalgt redaktør av skoleavisen på Ris ungdomsskole. Medlem av Sosialistisk Ungdom (SU). Intervjuet i Aftenposten i mai 1995 etter at hun fikk sitt leserbrev om innvandrerfrykt på trykk i avisen. Inviterte i oktober i fjor partilederne i SV og Fr.p. hjem til seg etter at familiens hus ble nedsprayet med nazisymboler. Kristin Halvorsen vasket, Carl I. Hagen møtte opp, men nektet å hjelpe til. Kritiserte i vår sterkt Nasim Karims bok "Izzat" i det flerkulturelle magasinet Samora. Sosialantropologiprofessor Unni Wikan kritiserte i september valget av den unge anmelderen i helsides debattinnlegg i VG og påfølgende intervju. Mah-Rukh svarte i sterke ordelag. Har samtidig hatt debatt i Dagbladet med Hege Storhaug ("Mazallah"). Invitert som en av hovedgjestene i "Holmgang", deltatt blant annet i NRQ og "Jeg og de andre" (NRK1).

*** - Likeverdig debattant

UNNI WIKAN Professor i sosialantropologi, Universitetet i Oslo

– Mah-Rukh Ali hadde et glimrende innlegg i Aftenposten for ett og et halvt år siden. Jeg siterte selv fra store deler av det i min siste bok "Mot en ny underklasse", og trakk det frem som et positivt eksempel, sier Wikan.

- Ja, jeg ser på henne som en likeverdig debattant - i spørsmål hun har greie på. Når jeg ikke har svart på hennes siste innlegg i VG, er det fordi hun blant annet beskylder meg for å være en løgner, og jeg debatterer ikke på det nivået. Da jeg skrev mitt første innlegg, var det den redaksjonelle avgjørelsen i Samora jeg reagerte på. Det var ikke et angrep på Mah-Rukh Ali.

- Ny generasjon

KHALID SALIMI Leder for Antirasistisk senter, redaktør av Samora Magasin – Mah-Rukh er fra den nye generasjon som ikke sier "unnskyld for at vi er her". Hun har skrevet for Samora over ett år, og gjort en utmerket jobb. At enkelte er kritiske til det er en helt annen sak, sier Salimi.

- Hun er et overbevisende eksempel på at jenter med innvandrerbakgrunn ikke er passive tilskuere. Konsekvensen av dette arbeidet blir at nordmenns stereotype bilde knuses. Flere vil komme etter henne. Det bør være unødvendig å minne om at mange jenter og gutter med innvandrerbakgrunn er like reflekterte som henne, eller som andre norske ungdommer, selv om de velger andre uttryksformer.

- Ung, uredd og trygg

KRISTIN HALVORSEN Finanspolitisk talskvinne for SV - Erik Solheim var på fjellet da invitasjonen om et besøk hos Mah-Rukh Ali kom. Derfor troppet jeg opp i stedet for å hjelpe til med å fjerne den nazistiske malingen, sier Halvorsen.

- Jeg ble veldig imponert over henne. Hun var så ung, så uredd, så trygg på seg selv. Det var svært erfarent gjort å debattere med Carl I. Hagen på den måten.

- Jo, jeg er fornøyd med at hun har valgt å gå inn i ungdomspartiet vårt. Jeg håper hun vil fortsette.

Nekter for andre gang

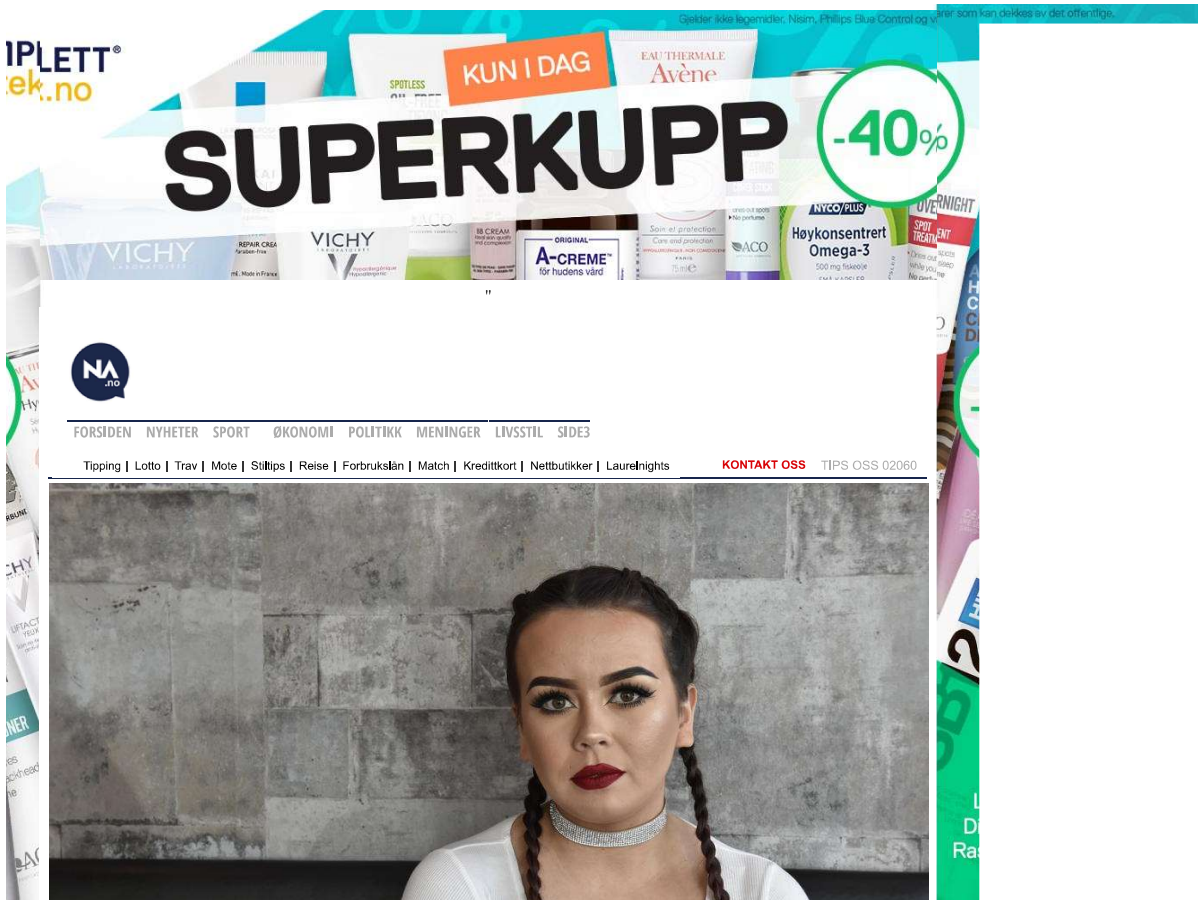
CARL IVAR HAGEN Formann i Fremskrittspartiet - Ja takk, ja takk, vi trenger ikke gjennomgå dette, sier en irritert Hagen når vi forklarer hvorfor vi ringer og rekapitulerer hendelsene fra i oktober i fjor. Dengang møtte han opp for å se på de nynazistiske slagordene som var malt på veggen til Mah-Rukh Ali. Men han nektet å hjelpe til med å vaske eller male bort griseriet, som han var invitert til å gjøre.

- Jeg vil ikke kommentere dette. Du kan skrive at Hagen ikke vil kommentere saken, avslutter Hagen.

"For et par år siden var jeg uerfaren. Nå har jeg lært." "Jeg vil inn på Stortinget, er ikke noe redd for å si det. Lenger enn det har jeg imidlertid ikke tenkt."

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

KASTET HIJABEN: Det er mer enn det som møter øyet med Malika Faviano. Foto: Tommy H.S. Brakstad

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

– Det er store kontraster i livet mitt. Det er svært få som klarer å forstå meg.

Publisert: for en måned siden
Sist oppdatert: for en måned siden

Tommy H.S. Brakstad
Tips meg

Del på Facebook 2851 Del på Twitter

DET STORE INTERVJUET

SANDNES (Nettavisen): Det er mange som har en mening om Malika Faviano (25).

Selv sier hun at de fleste tar feil.

– Jeg føler meg misforstått. Det er skapt et bilde av meg i media som ikke stemmer, sier Faviano til Nettavisen.

NYHETSVARSEL: Få de siste nyhetene først.

<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

1/10

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

– Hva er galt?

– Det er ikke min oppgave å gi en forklaring. De som kjenner meg vet hva jeg står for. Det gjør ikke hele Norge, fortsetter hun.

Det er ett og et halvt år siden frisør Merete Hodne (48) nektet Malika Faviano – den gang Malika Bayan – adgang til frisørsalongen.

Hijaben til Faviano fikk brynefrisøren til å sette foten ned.

Saken havnet helt i Høyesterett, **men anken ble avvist** og frisøren ble dømt for å nektet 25-åringen adgang.

– Da jeg anmeldte forholdet ante jeg ikke at saken skulle få så store konsekvenser. Det er helt surrealistisk, sier hun.

Bakgrunn: Nektet å slippe inn kvinne med hijab – ender i retten

Les også: Det store intervjuet med Merete Hodne

Her får du tak i Fidget Spinner

TATER: Malika Bayan er stolt av sitt opphav. Tommy H.S. Brakstad

Ble sjokkert

Den såkalte hijab-saken har fått stor oppmerksomhet i norske medier. Et raskt søk avslører over tusen artikler. I kommentarfeltene bobler meningene over.

Faviano mener mange har «lett for å glemme» at Merete Hodne nektet å vedta boten, og at det var politiet som valgte å ta saken til retten.

– For meg blir det rart å høre på når jeg selv kjenner saken best. Det mange åpenbart glemmer er at jeg bare er et vitne. Mange tror også at jeg har blitt rik på denne saken. Jeg har ikke tjent én krone. For meg er dette en prinsippsak, fortsetter hun.

– *Hva husker du best fra den dagen du ble nektet adgang til frisørsalongen?*

– Jeg har vært vant til mange stygge blikk med hijab, men å bli nektet adgang var sjokkerende. Jeg har aldri før fått en så direkte tilbakemelding, sier Malika.

På spørsmål om hvorfor hun valgte å anmelde frisøren er svaret todelt.

– Jeg er en person som ikke tar meg så veldig nær av ting, men for andre kan en slik opplevelse føre til at de blir veldig lei seg og føler seg utstøtt. Jeg liker ikke at folk blir behandlet urettferdig, sier hun.

SEBIL SMIS NYTTET I STARKT ILL 2242. (4 KI PER MILIOTATTI SMIS)

PROMOTION med annonseleiker

Dette er gummistøvlene du velger nå

ODDSEN med annonseleiker

Odd kan gå opp i ryggen på Rosenborg

TOPP 4 REAKSJONER Døgn Uken

Mamma French sin utrettelige kamp førte frem	35343.0
Facebook kokte over da nyheten kom om Joshua French	11822.0
Joshua French løslatt fra fengsel i Kongo	10860.0
The Telegraph: Derfor er den norske kongefamilien morsomst i verden	5614.0

SISTE NYTT

for 32 minutter siden
Zidane: - Real Madrid fortjener seriemesterskapet

for 42 minutter siden
Dykkerulykke på Nesodden

for en time siden
Lacazette enig med Atlético Madrid

MEST LEST

Blindtest av sjokomelk: - Fysj, ikke kjøp denne!

<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

2/10

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

Jan Ludvig Andreassen:- Bolignedturen er allerede i gang

Kan ikke å svare alle

Det er mange som kontakter Malika Faviano. Mange vil vise støtte, men noen har også helt andre agendaer.

FÅR GÅ I FRED: Etter at Malika Faviano kastet hijaben i februar blir hun ikke like ofte gjenkjent på gaten.
Tommy H.S. Brakstad

Dykkerulykke på Nesodden

IP
ek

– Jeg prøver å svare alle så godt jeg kan, men det er vanskelig å overbevise dem som allerede har et bilde av hvordan jeg er. For å være helt ærlig: Hvorfor skal jeg bruke av min tid på å overbevise dem? Da velger jeg heller å svare dem som skriver noe fint, selv om det ikke er alltid så lett med så mange meldinger, sier hun og smiler.

Malika Faviano er i dag mor med delt foreldreansvar til en liten gutt på snart tre år. En gutt med sto kurs mot trassalderen. Eksmannen til Faviano er for øvrig muslim.

– Hvilken verdier er det viktig for deg å gi sønnen din?

– Når han blir større blir det viktig for meg at han skal få lov til å finne sin egen vei. Jeg skal være der for ham og støtte ham uansett hvilken vei han velger. Hvorvidt jeg bærer hijab eller ikke, definerer ikke meg som mor, sier Malika.

Les også: Malika Faviano kastet hijaben - får støtte

Fikk kallenavnet «gypsy»

25-åringen er født i Stavanger, men har bodd flere år i utlandet med sine besteforeldre. Blant annet Spania, Malta og Australia.

Morfarens jobb i oljeindustrien førte henne til «the land down under» – Australia. I Spania bodde hun med mormor og gikk på barneskolen, mens oppholdet på Malta var jobb for Malika.

– Jeg ser på meg selv som 100 prosent norsk, men jeg er av tater-slekt. Det er jeg stolt av. I tillegg har jeg en far som er italiener, forklarer hun.

Før hun konverterte til islam het hun Charlotte Antonsen, men navnet ble ikke alltid like flittig brukt. På ungdomsskolen gikk hun nemlig under kallenavnet «gypsy» – på godt norsk «sigøyner». Moren er norsk, men halvt tater.

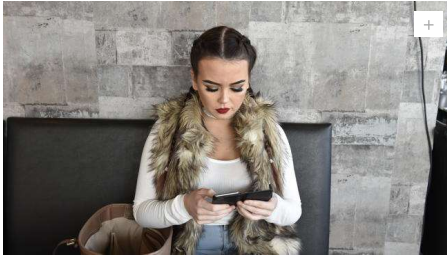
– Det var ingen som kalte meg for Charlotte på ungdomsskolen, men jeg følte meg ikke mobbet, forteller hun.

<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

3/10

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

SKAPER REAKSJONER: Meldingene tikker jevnt og trutt inn til Malika Faviano sin mobil. Ikke alle støtter henne.
Tommy H.S. Brakstad

– Hvilket forhold har du til religion?

– Det reddet meg ut av en farlig vei i slutten av tenårene. Det fikk satt meg på plass – det fikk meg til å tenke igjennom ting. Der og da var det et riktig og viktig valg, sier hun.

IP
ek

– Hvor er du om fem år?

– Jeg håper at jeg har fått stabilitet i livet mitt. Jeg er lei av å kjempe og sette meg selv til siden for andre. Nå er det viktigste for meg å bli lykkelig og slå meg til ro. Kanskje jeg flytter til Oslo.

Bodde i fosterhjem

Malika Favianos vei til islam har vært lang og til tider hard.

– Hvordan vil du beskrive oppveksten din?

– Noen ganger veldig bra, andre ganger veldig dårlig. Det var store kontraster i oppveksten min. Fra å ha det veldig greit til ikke å ha det så greit. Vi reiste mye og bodde mye i utlandet, sier Malika.

Da hun kom tilbake til Norge gikk det skeis.

– Mine foreldre hadde store rusproblemer, så jeg måtte bo hos mine besteforeldre. Der hadde jeg det fint, forteller hun.

I RETTEN: Her da ankesaken var oppe i Gulatingslagmannsrett i Stavanger. Malika Bayan helt til venstre i bildet og Merete Hodne ytterst til høyre.
Carina Johansen NTB scanpix

Da morfaren døde av kreft i 1999 havnet Malika tilbake hos moren sin. Mormor var syk og kunne ikke lenger passe på jenta som da var blitt 15 år.

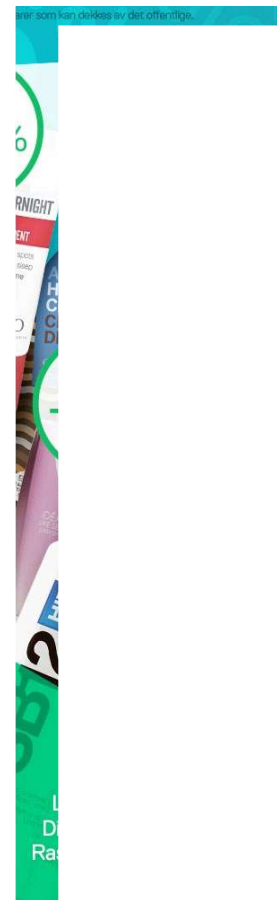
– Jeg falt mellom fingrene til systemet. Mamma hadde mer enn nok med seg selv. I tillegg var ikke jeg den enkleste tenåringsen å hanskkes med ...

– ... jeg har alltid vært redd for å vise følelser, og fremstår kanskje som kald. For meg er det å vise følelser det samme som å være sårbar, sier hun.

Løsningen ble fosterhjem. Først i helgene, så gradvis mer.

– Jeg har fortrent veldig mye. Mitt liv har hatt mange epoker. Jeg føler meg kanskje mer som en 40-åring – men av og til som en 15-åring, sier hun og fastsetter.

<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

4/10

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

som en 19-åring, sier hun og fortsetter.

– Det er store kontraster i livet mitt. Det er svært få som klarer å forstå meg.

IPI
ek

Byttet ut hest med boksehansker

I mange år var hest best for Malika Faviano. Sin første ponni fikk hun som tidlig tenåring, og da hun var 16 år fikk hun flere gode plasseringer i ulike mesterskap som ponnirytter.

– All min tid gikk med til å ri hest. Det var treninger, konkurranser og mye reising. Jeg tok også fri fra skolen ett år og utsatte videregående for å satse på hest. Det er mange som ikke vet det, sier Faviano og ler.

– Hesteinteressen har jeg arvet etter mamma. Hun har alltid drevet med hest. Allerede som liten var jeg med i stallen, fortsetter hun.

PÅ HESTERYGGEN: Den gang het hun Charlotte Antonsen og markerte seg skarpt i ulike mesterskap.
Privat

I hestemiljøet møtte hun også barn av svært rike foreldre, blant annet døtrene til Johan H. Andresen.

– Katharina og Alexandra Andresen deltok på mange av de samme stevnene som meg. Det var en fin tid, sier hun.

Men det tok slutt. Faviano ga seg og fikk andre interesser.

– Jeg gikk lei og ble mer fasinert av gutter og fester. I tillegg begynte jeg med boksing, men hanskene ble lagt på hyllen etter en lei slåsskamp på skolen, sier hun.

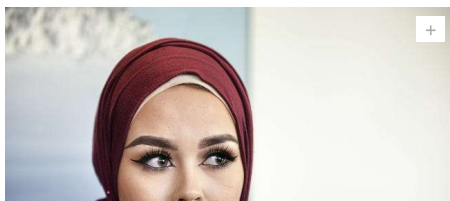
Kan ikke fortelle alt

Nå kjenner hele Norge henne gjennom den såkalt hijab-saken. Faviano forteller at mange har spekulert i om besøket til akkurat den bestemte frisørsalongen var med overlegg. Det avviser hun kontant.

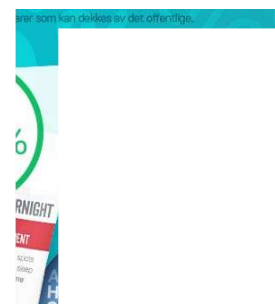
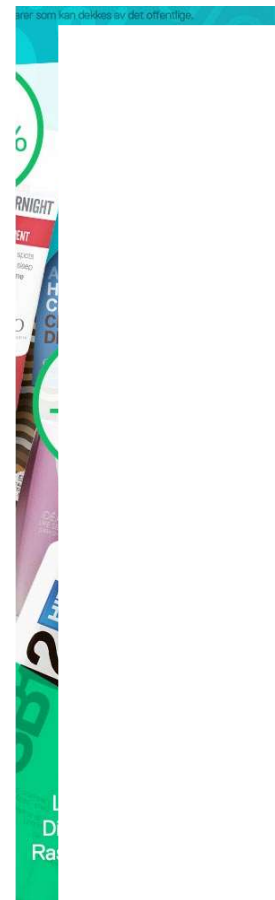
– Det var det ikke – og om det så var, så hadde ikke det forandret saken. Dette er en ulovlig forskjellsbehandling, sier hun.

IPI
ek

Hun påpeker at mange likevel velger å dømme henne basert på saken med frisøren.

<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

5/10

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

I RETTEN: Her er Malika Faviano da saken mot Merete Hodne var oppe i Jæren tingrett. Hodne ble til slutt dømt for å ha kastet Faviano ut av salongen sin fordi hun brukte hodeplaget hijab.
Carina Johansen NTB scanpix

– Det er trist å se at folk kan være så trangsynte og bruke en så liten del av hjernen sin. Det blir det samme som at jeg skulle hate Merete Hodne for hennes handling. Det gjør jeg ikke. Du skal huske på at jeg gikk med hijab i nesten tre år før jeg gikk til denne frisørsalongen, sier hun.

– Hva er ditt forhold til Merete Hodne i dag?

– Ingenting. Jeg ønsker henne alt vel og bærer ikke nag. Tross alt. Jeg kjenner henne ikke, sier Malika.

– Hvorfor har du nå kastet hijaben?

– Det har skjedd en stor endring i livet, og jeg er nå kommet til et punkt hvor jeg er usikker på om valgene jeg har gjort er riktige. Har min tilknytning til islam vært av eget ønske, eller har jeg tatt et valg basert på forventninger til meg? spør Malika.

– Er du ikke muslim ...

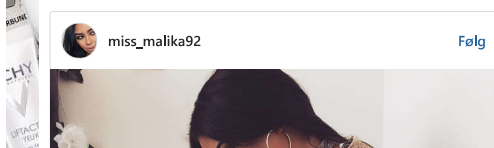
– ... jeg er ikke-praktiserende, sier hun, som ikke ønsker å gå ut med mer om hvorfor hun kastet hijaben.

– Jeg håper folk kan tenke at det er mer til historien enn det man får vite. Jeg har et liv og lever ikke i media. Det er ikke slik at folk har rett til å vite alt, sier Malika.

Merete Hodne: - Jeg hadde dødsangst og ble mobbet

Her er et utdrag bilder fra Malika Favianos Instagram-konto:

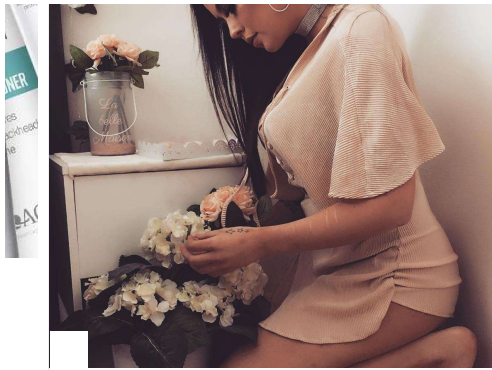
<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

6/10

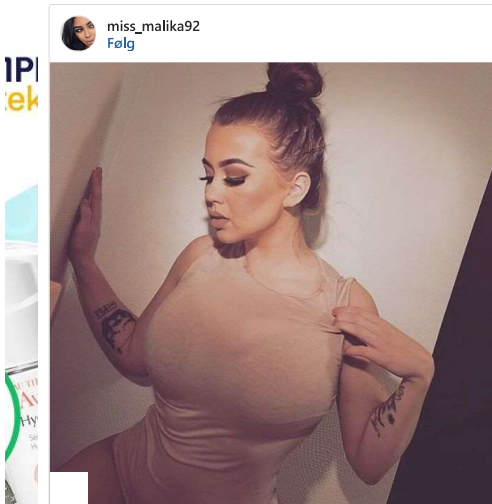
21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

448 liker/klubb 48 kommentarer

I don't know know where im going, but i know where i've been @cute onepiece from @nellycom #inspo #pink #instamood #instagirl #aden #instaquote #flowers #flowergirl #italian #gypsy #tater #norwegian #motivation #fitness #fashion #ootd #mtd #mua #instadaily #photooftheday #shoot #desi #spring #l4l #love 11. APRIL

miss_malika92 Følg

miss_malika92 Følg

<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

7/10

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

FÅ FERSE NYHETER I INNBOKSEN HVER DAG!

Lik Nettavisen her og få flere ferske nyheter og friske meninger!

MER SPENNENDE INNHOLD

ANNONSE **Unkelt et flytende gulv av fliser utendørs**

ANNONSE **Ør dyreparken med det lille ekstra**

Fant en glasskiste med en liten jente under huset - nå er my...

Jan Ludvig Andreassen:- Bolignedturen er allerede i gang

Fansen er skuffet etter de nyeste rumpebildene av Kim - nå h...

ANNONSE **st på plass etter alarmen gikk i huset**

ANNONSEBILAG

Vil Odd holde fortet mot Molde?

Chelsea kan bli historiske med 30 seiere

Tre personer vant over ni millioner i Lotto!

KOMMERSIELT SAMARBEID

Nettavisen Rabattkoder

- Miinto rabattkode
Sist oppdatert, 08.12.2016
- Hotels.com rabattkode
Sist oppdatert, 19.06.2017
- Ellos rabattkode
Sist oppdatert, 16.05.2017
- Proteinfabrikken rabattkode
Sist oppdatert, 29.11.2016
- SAS rabattkode
Sist oppdatert, 16.05.2017

FRISKE MENINGER

Nettavisen vil gjerne vite hva du mener om denne saken, og ønsker en frisk debatt i våre kommentarfelt. Vi vil helst at du er med på diskusjonen under fullt navn, men aksepterer at det kan finnes gode grunner for å være anonym. Vær saklig og respektfull. Les mer om Nettavisens debattregler [her](#).

Gunnar Stavrum
sjefredaktør

STROSSELE

Her som kan dekke av det offentlig...

Eldste
Nyeste
Populære

Harald Søvdsnes for en måned siden

(29)

For meg er hun en "trafallen" rn uansett

Svar (23)

Her som kan dekke av det offentlig...

21.5.2017

Etter stormen: Derfor kastet Malika Faviano hijaben

land of confusion Harald Sævdnes for en måned siden (92)

Denne kvinnen viser hva som skjer under topplokket til mennesker i møte med islam og hva som forventes; hun giftet seg med en muslim, resten er vel rimelig forutsigbart.... Omstendighetene rundt frisørbesøket viser også at dette var en bestilt provokasjon, enten på eget initiativ eller i samarbeide med andre! Disse "andre" er sannsynligvis muslimer, eller venstreorienterte som skulle prøve et prinsipp for retten Slik jobber sosialister og muslimer for et shariasamfunn, og norsk rettsvesen støtter dem, ubevist...

Svar

anders haver land of confusion for en måned siden (53)

Hun har bevist at islam, kun er Djevelskap.

Svar

Lars Sletten anders haver for en måned siden (40)

Ja du skal lete lenge og vel for å finne en positiv side ved denne 1400 år gamle politiske krigeridiologien Anders det er derfor eliten og elkheltene bruker da for å destabilisere deler av Europa

VIS ALLE KOMMENTARER

VÅRE BLOGGERE

Politisk selvmord: MDG har tapt valget allerede
Jan Petter Sissener

Den aller største
Tor Hammerø

Et interessant pavlovaeksperiment
Mulligens Irrelevant

Løpe 5 km? Trenger du treningsprogram?
Ingrid Kristiansen

I anstendighetens navn
Anders Nordstad

Molde i krise: Exit Solskjær
Aage G. Sivertsen

Kaldt i nord, vårvarme i sør
StormGeo

- De får elske meg for den jeg er
Baard Fiksdal

Sell in May and stay away?
Karl Oscar Strøm

SISTE NYTT

- 13:39 Zidane: - Real Madrid fortjener seriemesterskapet
- 13:29 Dykkerulykke på Nesodden
- 12:51 Lacazette enig med Atlético Madrid
- 12:06 Her går Zlatan uten krykker: - Klar for finalen
- 12:05 Joacim Jonsson tror RBKs dominans er viktig: - Helt avgjørende å ha et flaggskip

MEST LEST

- 1 Blindtest av sjokomelk: - Fysj, ikke kjøp denne!
- 2 Jan Ludvig Andreassen:- Bolognedturen er allerede i gang
- 3 Dykkerulykke på Nesodden
- 4 Tour of Norway: Venter trafikale problemer i Oslo
- 5 Søndagens Premier League-rykter

KONTAKT OSS

<p>Firma: firmapost@nettavisen.no</p> <p>Administrasjonen: administrasjonen@nettavisen.no</p> <p>Redaksjonen: redaksjonen@nettavisen.no</p> <p>Salg: salg@nettavisen.no</p>	<p>Besøksadresse: Grensens 17, 0159 Oslo Finn på kart</p> <p>Postadresse: Postboks 9386 Grønland, 0135 Oslo</p> <p>Fakturaadresse: Mediehuset Nettavisen AS c/o Regnskapsavdelingen 0441 Oslo</p> <p>Telefon: +47 2100 6000</p>	<p>Ansatte i Nettavisen Om informasjonskapsler(cookies) Personvern-policy Data-policy Annonser på Nettavisen</p> <p>TIPS OSS</p> <p>Ring: 02060 eller send epost: 02060@nettavisen.no</p>
---	---	--

NETTAVISEN

Ansvarlig redaktør: Gunnar Stavrum
© 2017 Mediehuset Nettavisen AS

Følg oss på Facebook Til toppen
Følg oss på Twitter

<http://www.nettavisen.no/nyheter/etter-stormen-derfor-kastet-malika-faviano-hijaben/3423329428.html>

10/10

SLAGKRAFTIG DEBATTANT Slegga fra Vinderen Profilen

MAH-RUKH ALI (14) Hardtslående kritiker i innvandrere debatten, 9.-klassing
Hun er ikke pakistaner, har ikke fullført ungdomsskolen og har aldri bodd

Aftenposten Aften 25.10.1996 Artikkeltype: debattant 1901 ord

side 30

Forfatter: HERBJØRNSRUD DAG

- Klasse: Personalia, Politikk/Statsforvaltning - Emne: Innvandrere, Intervju

noe annet sted enn Oslo. Likevel satte hun i gang høstens innvandrere debatt i mediene. Pass på: Hun

ønsker makt.

DAG HERBJØRNSRUD

JON PETTER EVENSEN (foto) Mah-Rukh Ali. Lær deg navnet på 14-åringen først som sist, dersom du har tenkt å følge med i innvandrere debatten.

Mah-Rukh er et persisk navn som betyr "månens ansikt".

9.-klassingen på Ris ungdomsskole har det siste året levd opp til navnet ved å gjøre det månelyst både for Carl I.

Hagen, Unni Wikan og de forfatterne hun sterkt

kritiserer som bokanmelder. - For et par år siden var jeg uerfaren. Nå har jeg lært. Jeg vil alltid bruke kreftene mine på å si ifra om ting i offentligheten som opprører meg, utbryter 14-årige Ali fra sin families gråfarvede enebolig på Vinderen. Hagen kom på besøk i et helsides innlegg i VG i september anklaget hun sosialantropologiprofessor Unni Wikan for sitatfusk og for å ha misbrukt hennes ord. Årsaken var at Wikan både i debattinnlegg og stort intervju hadde kritisert det flerkulturelle bladet Samora for å ha valgt henne som anmelder av en bok om en pakistansk kvinneskjebne. Da professor Thomas Hylland Eriksen i tirsdagens Dagbladet oppsummerte de to polene i norsk innvandrere debatt, trakk han frem denne ordvekslingen som det aktuelle eksemplet. Etter at Mah-Rukh prydet førstesiden av Aftenposten i fjor vår, på grunn av sitt skarpe leserinnlegg om norsk fremmedfiendtlighet, har hun en rekke ganger befunnet seg i mediens søkelys. Det fører også til reaksjoner fra mindre velartikulert hold. For ett år siden våknet familien på seks opp og oppdaget at huset var oversprøyet med hakekors og nynazistiske slagord. - Klart jeg blir skuffet når slikt skjer. Den hendelsen som imidlertid har såret meg mest hittil i livet, var da Carl I. Hagen samme kveld nektet å vaske bort taggingen fra husveggen. Med et dusin avis-, radio- og TV-journalister på slep, dukket formannen i Fremskrittspartiet opp sammen med SVs Kristin Halvorsen, etter at hun hadde invitert dem hjem til seg. I nesten en halv time satt Carl I. Hagen og snakket med henne i sofaen på Vinderen. Respekterer Hagen - Jeg søkte personen i politikeren, men Hagen avviste meg og ville ikke fordømme handlingen. Selv om jeg er uenig med Hagen, respekterer jeg ham som person og ser på ham som en dyktig politiker som får frem sitt budskap. Rukh forteller rolig om opplevelsene sine det siste året, i en til tider noe inkonsekvent blanding av ukuelig, ungdommelig selvsikkerhet og velbalansert ettertenksomhet. Hun er lei av å forklare at hun er født og oppvokst i Oslo, at hun er norsk selv om hun er muslim, at hun ikke er undertrykket og må gå i posebukser og lang skjorte, at hun trener karate og har orange belte, snart grønt, selv om foreldrene opprinnelig er fra Pakistan og kom hit i 1975. Familieråd - Hvorfor jeg er så

Les også

[Nyhetsanker i TV2 Nyhetskanalen, Mah-Rukh Ali \(26\)](#)

Dagbladet - 21.05.2008 04:00

[MAH-RUKH ALI MED BOK - Møter hat og rasisme hver dag](#)

Aftenposten - 04.09.1997 04:00

[Mah-Rukh Ali](#)

Utrop - 25.04.2007 04:00

[Vis flere](#)

mye mer engasjert enn de andre jentene i klassen? Vet ikke, men kanskje det er fordi jeg opplever problemene på kroppen daglig. Uansett hvor norsk jeg er, blir jeg automatisk plassert inn i innvandringsdebatten. Moren Yasmin er adjunkt på Smestad skole, faren Mujahid har vært journalist i NRK i en årrekke. Hver søndag samles Mah-Rukh, foreldrene og de tre småbrødrene til familieråd, hvor problemer og hendelser den siste uken tas opp til drøfting. Men artiklene, og dette intervjuet, står hun for selv, uten hjelp og diskusjon med andre. Da hun var fire år gammel bestemte hun seg for å bli journalist. - Jeg hadde kanskje ikke tenkt så nøye over det den gang. Men etter grundige overveielser er jeg nå ikke lenger i tvil. Media har nemlig hovedansvaret for hvordan folk oppfatter hendelsene i verden, alt går på medias premisser. Pressen har makt. Her vil jeg være med å påvirke med mine kunnskaper, for slik å nyansere det bildet som i dag gis av fremmedkulturelle. I tillegg til avisdebattene hun fører, er hun fra i høst også redaktør av skoleavisen på Ris ungdomsskole. - Ta dette eksemplet med å skille gutter og jenter i egne klasser på barneskolen. Jeg synes ikke det er en god idé, men enkelte muslimske miljøer har argumentert for et slikt skille i mange år. Da er det blitt avvist som diskriminerende og kvinnefiendtlig. Men da skolesjefen nylig gikk ut i Aftenposten og støttet norsk forskning som går inn for slik oppdeling, legger man plutselig vekt på den positive siden også. Dessverre blir alt ikke-norsk gjort så uforståelig i media i dag. - Jeg vil ha makt Ungdomsskoleelevelen satser også på andre karriereveier enn journalistikken. For ett år siden meldte hun seg inn i SU (Sosialistisk Ungdom), der hun nå sitter i det anti-rasistiske arbeidsutvalget. - Jeg vurderte AUF også. Var på en del av møtene der i fjor. Det er nok lettere å komme seg frem til en maktposisjon innenfor arbeiderbevegelsen. Men SU ligger foreløpig mitt hjerte nærmest. - Du vil ha makt, altså? - Ja, jeg vil ha makt for å påvirke, for å få gjennomslag for meninger jeg står for. Jeg er langt mer redd for ikke å få makt enn å få det. - Broiler? - Kanskje litt. Jeg vil inn på Stortinget, er ikke noe redd for å si det. Lengre enn det har jeg imidlertid ikke tenkt. Men jeg vet en politisk karriere vil bli tøff å makte med mitt utseende. Jeg må være ekstra tøff for ikke å bli tråkket på. Jeg håper jeg vil klare det. SAGT I MAH-RUKH-DEBATTEN "Jeg synes jenta skriver så godt." Skolebyråd Gro Balas i Aftenposten 8. mai 1995, om Mah-Rukhs artikkel. "Jeg vil ikke være med og male over hakekorset på huset ditt . . . Du er en politisk aktør. Hadde du vært naboen min, og bedt meg om hjelp til å male over hakekorset, ville jeg gladelig stilt opp." Carl I. Hagen hjemme hos Mah-Rukh, VG 7. oktober 1995. "Du har ikke tilpasset deg på din normale norske skole." Carl I. Hagen til Mah-Rukh, VG 7. oktober 1995. "For det andre, hvordan kan hun våge å påstå at jeg ikke er mer enn en ung, naiv unge? . . . Hvis man ikke kan tåle en kritikk av en bok, så er det ikke lenger snakk om ytringsfrihet. Da handler det om ting man selv vil og ikke vil høre - slik som Unni Wikan." Mah-Rukh Ali i helsides innlegg i VG 17. september 1996. FAKTARAMME VEIEN FREM Født 1. nyttårsdag 1982 på Ullevål sykehus. Vokste opp på Ellingsrudåsen. Flyttet med familien til Vinderen etter 5. klasse. Går for tiden i 9. klasse på Ris ungdomsskole. Bestemte seg som fire-åring for å bli journalist. Er nå nyvalgt redaktør av skoleavisen på Ris ungdomsskole. Medlem av Sosialistisk Ungdom (SU). Intervjuet i Aftenposten i mai 1995 etter at hun fikk sitt leserbrev om innvandrerfrykt på trykk i avisen. Inviterte i oktober i fjor partilederne i SV og Fr.p. hjem til seg etter at familiens hus ble nedsprayet med nazisymboler. Kristin Halvorsen vasket, Carl I. Hagen møtte opp, men nektet å hjelpe til. Kritiserte i vår sterkt Nasim Karims bok "Izzat" i det flerkulturelle magasinet Samora. Sosialantropologiprofessor Unni Wikan kritiserte i september valget av den unge anmelderen i helsides debattinnlegg i VG og påfølgende intervju. Mah-Rukh svarte i sterke ordelag. Har samtidig hatt debatt i Dagbladet med Hege Storhaug ("Mazallah"). Invitert som en av hovedgjestene i "Holmgang", deltatt blant annet i NRQ og "Jeg og de andre" (NRK1). *** - Likeverdige debattant UNNI WIKAN Professor i sosialantropologi, Universitetet i Oslo - Mah-Rukh Ali hadde et glimrende innlegg i Aftenposten for ett og et halvt år siden. Jeg siterte selv fra store deler av det i min siste bok "Mot en ny underklasse", og trakk det frem som et positivt eksempel, sier Wikan. - Ja, jeg ser på henne som en likeverdig debattant - i spørsmål hun har greie på. Når jeg ikke har svart på hennes siste innlegg i VG, er det fordi hun blant annet beskylder meg for å være en løgner, og jeg debatterer ikke på det nivået. Da jeg skrev mitt første

innlegg, var det den redaksjonelle avgjørelsen i Samora jeg reagerte på. Det var ikke et angrep på Mah-Rukh Ali. - Ny generasjon KHALID SALIMI Leder for Antirasistisk senter, redaktør av Samora Magasin - Mah-Rukh er fra den nye generasjon som ikke sier "unnskyld for at vi er her". Hun har skrevet for Samora over ett år, og gjort en utmerket jobb. At enkelte er kritiske til det er en helt annen sak, sier Salimi. - Hun er et overbevisende eksempel på at jenter med innvandrerbakgrunn ikke er passive tilskuere. Konsekvensen av dette arbeidet blir at nordmenns stereotype bilde knuses. Flere vil komme etter henne. Det bør være unødvendig å minne om at mange jenter og gutter med innvandrerbakgrunn er like reflekterte som henne, eller som andre norske ungdommer, selv om de velger andre uttrykksformer. - Ung, uredd og trygg KRISTIN HALVORSEN Finanspolitisk talskvinne for SV - Erik Solheim var på fjellet da invitasjonen om et besøk hos Mah-Rukh Ali kom. Derfor troppet jeg opp i stedet for å hjelpe til med å fjerne den nazistiske malingen, sier Halvorsen. - Jeg ble veldig imponert over henne. Hun var så ung, så uredd, så trygg på seg selv. Det var svært erfarent gjort å debattere med Carl I. Hagen på den måten. - Jo, jeg er fornøyd med at hun har valgt å gå inn i ungdomspartiet vårt. Jeg håper hun vil fortsette. Nekter for andre gang CARL IVAR HAGEN Formann i Fremskrittspartiet - Ja takk, ja takk, vi trenger ikke gjennomgå dette, sier en irritert Hagen når vi forklarer hvorfor vi ringer og rekapitulerer hendelsene fra i oktober i fjor. Dengang møtte han opp for å se på de nynazistiske slagordene som var malt på veggen til Mah-Rukh Ali. Men han nektet å hjelpe til med å vaske eller male bort griseriet, som han var invitert til å gjøre. - Jeg vil ikke kommentere dette. Du kan skrive at Hagen ikke vil kommentere saken, avslutter Hagen. "For et par år siden var jeg uerfaren. Nå har jeg lært." "Jeg vil inn på Stortinget, er ikke noe redd for å si det. Lenger enn det har jeg imidlertid ikke tenkt."

Bildetekst:

- ØNSKER MAKT: Dette er 14-åringen fra Vinderen som helt alene krangler med alt fra stortingspolitikere til professorer og forfattere: Mah-Rukh Ali. I AVISEN: 17. Mah-Rukh Ali hadde hele debatt-siden i Norges største avis, VG, alene 17. september i år. PÅ FØRSTESIDEN: 5. mai i fjor markere Mah-Rukh seg stort første gang.

© Aftenposten

3 OPPGAVE

Evt. vedlegg

Last opp filen her. Maks én fil.

BESVARELSE

Ingen fil er lastet opp

4 OPPGAVE

Evt. vedlegg

Last opp filen her. Maks én fil.

BESVARELSE

Ingen fil er lastet opp